

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Maj 2019, letnik XX, številka 4, izid: 16. 5. 2019

10

Miša Pušenjak: »Vrta nimam, znanja in izkušenj pa dovolj!«

12

Intervju s starim in novim predsednikom Mladinskega kluba STIK

24

Jure Osolin, aktualni državni prvak v muharjenju

KAVARNA

7
junij

Mia
praznuje **5** let

petek, 7. junija, ob 20:00, zabava z živo glasbo

VLADO PILJA & MIHA PLANTARIČ

Praznujte z nami!

NEDELJA, 9. junij 2019 - BREZPLAČNA KAVA

tel: 031 816 673

IZGRADNJA SONČNE ELEKTRARNE NA KLJUČ

- ZNIŽAJTE STROŠKE ELEKTRIČNE ENERGIJE
- SUBVENCije EKO SKLADA

PRIPRAVA DOKUMENTACIJE, IZGRADNJA, ZAGON

ELEKTRO STRMLJAN

Roman Strmljan s.p.
Gora pri Pečah 33, 1251 Moravče
roman.strmljan@gmail.com

PEUGEOT

TEDNI IZREDNIH

PEUGEOT 208

IZREDNA CENA

9.740 €

KLIMATSKA NAPRAVA
TEMPOMAT
ZASLON NA DOTIK

5 LET JAMSTVA

PROGRAM UGODNOSTI
MojPeugeot

peugeot.si

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL. Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Peugeot Financiranje za vozila Peugeot 208 ACTIVE 1,2 PureTech 83 STT; sive hurricane barve - mesečno odplačevanje; maloprodajna cena z DDV in vključenim bonusom (v ceni je obračunanih 1.250 EUR popusta v primeru financiranja Peugeot - pod pogojem vsaj 24 mesečne dobe financiranja) je 9.740 EUR; mesečni obrok je 107 EUR pri pologu v višini 30% in ročnosti 84 mesecev; višina pologa je pri akciji omejena od 10% do 50%; doba financiranja je vezana na ročnost od 36 mesecev do 84 mesecev; DDV je obračunan v obrokih; EOM na dan 24.04.2019 znaša 8,48% in se spremeni, če se spremenijo elementi izračuna; izračun temelji na osnovi indeksa obresti - 3 mesečni EURIBOR s skupno letno obrestno mero 7,0%; financirana vrednost 6.818 EUR; skupni znesek za plačilo 11.636 EUR; stranka v primeru Peugeot Financiranja prejme tudi jamstvo za dobo 5 let (vključuje dvoletno pogodbeno garancijo) oziroma 100.000 km in avtomobilsko kasko zavarovanje za 1 EUR za prvo leto; Peugeot Financiranje si pridržuje pravico do izbire zavarovalnice. Za podrobnosti o ponudbi se obrnite na vašega prodajalca vozil Peugeot. Vse slike so simbolične. Poraba v kombiniranem načinu vožnje: od 3,8 do 5,1 l/100 km. Izpuh CO₂: od 100 do 116 g/km. Emissijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NO_x: od 0,0175 do 0,0477 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00062 do 0,00097 g/km. Število delcev: od 0,04 do 4,24. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Ko narava oživi ...

Naslov uvodnika si 'izposojam' od Avree Šuntar Erjavšek, ki se je za to kratko številko podala v objem narave – bližnji Arboretum. Sicer pa imamo tudi v domači občini toliko krasnih pohodniških točk, ki jih velja v vse toplejših spomladanskih dnevih obiskati, da res nimamo prav nobenega razloga, da se ne bi podobno kot člani DU Lukovica podali po naših čudovitih okoliških hribih. Razen če nam seveda nagaja zdravje, čemur pa se lahko v okoljih, kot je naše, ognemo ne le s pripravo zdravega obroka, česar so se lotili učenci domače OŠ, ampak tudi z zdravo pridelavo hrane, čemur je bilo med drugim namenjeno zelo obiskano predavanje Miše Pušenjak, s katero je Andreja Čokl opravila tudi zanimiv pogovor. Z vprašanji se je 'lotila' tudi nekdanjega in novega predsednika domačega MK Stik, ki ju izpostavljamo v osrednjem intervjuju in na tokratni naslovnici. Kot navaja sveža programska zasnova – jo objavljamo poleg pričujočega uvodnika –, bomo v Rokovnjaču namenili posebno mesto tudi mladim. Nikakor pa to ne pomeni, da pozabljamo na ostale; nasprotno! Čeravno sprejemamo vaše prispevke v elektronski obliki, pa razumemo tudi, da nima vsakdo možnosti priprave prispevkov na računalnik in tako smo med drugim za to kratko številko sprejeli ne le na tipkalni stroj zapisana prispevka, ampak celo na roke napisano pismo s povzetkom srečanja treh upokojencev, ki smo si ga zaradi zares lične pisave dovolili objaviti tudi skeniranega v prvotni verziji. Z avtorjem pisma se strinjam, da »današnja elektronika nima nobene trajne veljave, če ni elektrike«, in bi si prav gotovo tudi sama želela več dni odklopa od digitalizacije, a vendarle nas sodobni tempo usmerja v nasprotno. Lahko pa si seveda prizadevamo za iskanje zdravega ravnotežja med uživanjem prednosti digitalizacije, kot je pridobitev aktualnih informacij v najkrajšem možnem času (lokalnih tudi na spletni strani občine, kjer lahko posamezniki tudi sami objavljate naše prispevke), in med biti tukaj in zdaj. Pa naj bo to z metanjem podkve, (varno!) vožnjo z motorjem, vrtilčkanjem ali pa s skoki v objem narave. Budnice in godbeniki (o njih pišeta Drago Juteršek in Lea Smrkolj) so nas prav gotovo odlično pripravili na to!

ALENKA ŽUMBAR KLOPČIČ, ODGOVORNA UREDNICA

VSEBINA

Uvodnik županje	4	Metanje podkev	15
4. redna seja OS	4	April pri upokojencih	17
Gostovanje Šentviškega zvona na Dunaju	5	Vseslovensko petje s srci	18
Sveti Florijan, zavetnik gasilcev	7	Ko narava oživi	22
Kresovanje in budnice	8 - 9	Jure Osolin	24
Miša Pušenjak	10	Razpisi	25
»Poiščite STIK, sprejememo vse!«	12	Volitve	26
Peregrinov sejem	14	Zahvale	31

Na podlagi Odloka o občinskem glasilu Rokovnjač (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 1/11), Statuta Občine Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 9/11 in 14/15) in Poslovnika Občinskega sveta Občine Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 12/11 in 14/15); je Občinski svet Občine Lukovica na 4. redni seji, dne 24. 4. 2019, sprejel Sklep o soglasju k predloženi Programski zasnovi glasila Rokovnjač. Programsko zasnovo v celoti objavljamo v nadaljevanju.

PROGRAMSKA ZASNOVA lokalnega časopisa Rokovnjač

V času hitrih sprememb in širokega dostopa do informacij preko svetovnega spleta je za lokalno prebivalstvo, ki vključuje tudi starejše in druge ciljne skupine, ki se veliko raje kot informacijam s spleta posvetijo branju tiskanega medija, še kako pomembna redna obveščanost o dogajanju v lokalnem okolju. Pri tem je vloga lokalnega glasila, kot je Rokovnjač, ključnega pomena.

V lokalnem glasilu Rokovnjač uredništvo, občinska uprava in občani objavljajo:

- informacije o delu občinskega sveta, Občine Lukovica in odborov v obliki predlogov in sprejetih sklepov, pobude, mnenja in vprašanja svetnikov ter odgovore nanje s strani občinske uprave,
- informacije o delu občinske uprave,
- informacije iz krajevnih skupnosti,
- članke o delu društev, klubov in združenj z različnih področij,
- prispevke pedagogov in učencev osnovne in podružničnih šol ter vrtcev,
- predstavitev o življenju mladih v občini,
- članke in/ali intervjuje z zanimivimi ljudmi, ki so povezani z Občino Lukovica,
- informacije z lokalnih dogodkov, okroglih miz, novinarskih konferenc, različnih obiskov v občini,
- članke s področja varstva okolja in varnosti v prometu,
- članke, ki oživljajo tradicionalne in etnografske vrednote,
- informacije o športu in rekreaciji,
- reportaže za izletniške navdihe bralcem v lastni občini,
- tematske akcije in nagradne igre s povabilom občanov, da pošiljajo literarne prispevke in fotografije iz Občine Lukovica, sodelujejo v kvizih, nagradnih vprašanjih in križankah,

- vesti o dogajanju v sosednjih krajih,
- vesti iz strankarskega življenja,
- osmrtnice ter
- reklamna sporočila.

Glasilu Rokovnjač temelji na svobodi izražanja, nedotakljivosti in varstvu človekove osebnosti in dostojanstva, na svobodnem pretoku informacij in odprtosti za različna mnenja, prepričanja in raznolike vsebine, ne bo pa objavljalo prispevkov z žaljivimi sporočili do katerekoli osebe, skupine ljudi ali organizacije. Prav tako ne bo objavljalo prispevkov z namenom obrekovanja in medsebojnega obračunavanja, ki podpihujejo nestrpnost in nerazumevanje med ljudmi ter poglobljajo spore. Glasilu Rokovnjač je tako namenjeno obveščanju o lokalnem dogajanju in novostih, svetovanju glede lokalno pomembnih tem, kot so prijave na razpise in koriščenje drugih priložnosti za lokalni razvoj in napredek ter spodbujanju dialoga z namenom iskanja konstruktivnih rešitev na vseh področjih lokalnega življenja. S tem izdajatelj Občina Lukovica zagotavlja javnost svojega dela ter povečuje možnost občanov, da aktivneje sodelujejo pri razpravi in razvoju v Občini Lukovica.

Osrednji namen glasila Rokovnjač je torej strnjeno obveščanje o dogajanju, aktualnostih in novostih v Občini Lukovica, nikakor pa ni namenjeno zgolj strankarsko-politični promociji.

Glasilu Rokovnjač skrbi za kakovosten slovenski jezik in vizualno podobo.

Glasilu Rokovnjač je tiskana publikacija izdajatelja Občine Lukovica, ki ga mesečno brezplačno prejema vsa gospodinjstva in podjetja v Občini Lukovica. Glasilu Rokovnjač je v PDF obliki prosto dostopno tudi na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si vsem zainteresiranim javnostim. Del glasila Rokovnjač je lahko namenjen tudi oglašnim sporočilom ter drugim naročenim objavam. Poslovna dejavnost gospodarskih subjektov se lahko v glasilu Rokovnjač oglašuje samo proti plačilu in po ceniku, ki ga sprejme izdajatelj Občina Lukovica. Obvestila (napovednik dogodkov ...) se ne štejejo za plačljiva.

**Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 4. julija 2019; rok za oddajo član-
kov je 26. junij 2019 do 12. ure.** Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, pošljite po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si. Sprejemamo le prispevke v elektronski (word, PDF) obliki. Več informacij na telefonski številki uredništva: 051 365 992.

ROKOVNJAČ je glasilu Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Alenka Žumbar Klopčič, uredniški odbor: Andreja Čokl, Lea Smrkolj, Drago Juteršek in Avrea Šuntar Erjavšek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, t: 01/729 63 00, m: 051 365 992, jezikovni pregled: Anja Andrejka; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglašnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilu sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasilov Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na naslovnici: Gregor Strehar in Aljaž Capuder, MK Stik. Foto: Andreja Čokl

Sprejeti proračun ne prinaša olajšanja

Spoštovane občanke in občani,

velikonočni in prvomajski prazniki so za nami. Upam, da ste si malce odihnili in so majski dnevi prepleteni z vonjem pomladnega prebujanja. Vsak letni čas prinaša svojevrstno razpoloženje, vendar je pomlad nekaj posebnega. Narava naredi svoje in ljudje postanemo bolj optimistični.

Tudi sama sem tokrat želela z večjim zadovoljstvom poročati o našem delu ter o dokončanju investicij, začelih konec prejšnjega mandata, a navkljub najboljši volji in nameri temu ne more biti tako. Sprejem proračuna, ki ga je občinski svet sprejel sredi aprila, je sicer prinesel nekaj rešitev, omogočil dokončanje nekaterih začelih del in zagotovil realizacijo katere od prioritarnih nalog, ki smo si jih zadali ob začetku mandata. Žal pa bodo moji uvodniki očitno še nekaj časa odraz izjemno slabega finančnega stanja, ki bo v naslednjih letih krojilo naše skupne odločitve. Ne želim ponavljati vseh dejstev, o katerih sem pisala v prejšnjih dveh številkah Rokovnjača, pa vendar moram nekatere stvari dodatno pojasniti. Med drugim tudi dejstvo, da zaključni račun proračuna za leto 2018, ki ga je občinski svet potrdil na aprilski seji (preden je sprejel proračun za leto 2019 in 2020), izkazuje kar 824.033,73 evrov primanjkljaja, še vedno pa prejemamo račune za opravljene storitve v celotnem preteklem letu (neporavnane obveznosti do dobaviteljev ob sprejemu proračuna znašajo 2.404.595,78 evrov). Ker je vsak dolg potrebno enkrat plačati, je posledično veliko "premajhen" tudi letošnji proračun. Pravzaprav smo ga že porabili, ker je stanje na rednem računu na dan 30. aprila znašalo komaj 107.180,15 evrov. To ne zadošča niti za izpolnjevanje vseh zakonskih obveznosti občine, zato je predvidena dodatna zadolžitve v višini 2.190.000,00 evrov.

Iz tedna v teden se jaz in moja ekipa srečujemo z novimi izzivi in v preteklem mandatu nerešenimi situacijami, saj se pojavlja veliko vprašanj, na katera bo potrebno najti odgovore. Najprej nas čaka sestanek na Ministrstvu za finance, kamor se odpravljamo v upanju, da bomo de-

ležni razumevanja in pomoči pri reševanju trenutnega finančnega stanja občine. Brez soglasja Ministrstva za finance se namreč ne moremo dodatno zadolžiti, prav tako pa nas omejuje tudi z zakonom določena zgornja meja zadolževanja občin.

Z občinsko upravo se trudimo in skupaj z izvajalci iščemo možne rešitve, da občina zaradi svojih odločitev v lanskem letu ne bi bila preveč dodatno oškodovana. Verjamem, da se tudi zaposleni, tako kot jaz, z nekaterimi dejstvi oziroma realnim stanjem seznanjajo šele danes. Čeprav sem bila v prejšnjem mandatu članica občinskega sveta, za prezadolženost in način poslovanja svoje občine nisem vedela.

Še dober mesec in zaprla se bodo šolska vrata. Kot županja si želim, da izvajalec pravočasno odpravi zadnje pomanjkljivosti oziroma opravi potrebna zaključna dela na večnamenski športni dvorani na Brdu in da se posledično lahko zaključijo vsi zahtevani postopki. Trudimo se namreč, da še pred zaključkom šolskega leta pridobimo uporabno dovoljenje ter omogočimo učencem, da uradno prestopijo prag nove telovadnice.

Naj bo za tokrat dovolj, želim vam prijetne majske dni, polne aktivnosti na prostem, uspešnih spomladanskih delovnih akcij in vsestranskega zadovoljstva.

VAŠA ŽUPANJA
MAG. OLGA VRANKAR

4. redna seja Občinskega sveta Občine Lukovica

Svetnice in svetniki so na 4. redni seji občinskega sveta, ki je potekala 24. aprila 2019, obravnavali 16 točk dnevnega reda. Uvodoma so se seznanili s poročilom izvajanja pomoči na domu v občini Lukovica za leto 2018, ki ga za 12 oseb izvaja Dom počitka Mengeš. V nadaljevanju je občinski svet potrdil še ceno storitev izvajanja pomoči na domu za leto 2019, ki ostaja nespremenjena. Ekonomska cena storitve znaša 17,80 evrov na efektivno uro; cena storitve za prejemnike pomoči znaša 5,63 evrov, občina pa jo bo sofinancirala v višini 12,17 evrov na efektivno uro.

Ilustracija: Roman Peklaj

Občinska uprava je predstavila Poročilo o ravnanju s stvarnim premoženjem Občine Lukovica za leto 2018, ki vključuje vse pravne posle, sklenjene v preteklem letu. Največ pravnih poslov je bilo opravljenih na področju urejanja zemljiškoknjižnega stanja občinskih cest in komunalne infrastrukture.

Občinski svet je pri peti točki dnevnega reda obravnaval in sprejel Zaključni račun Občine Lukovica za leto 2018; leto je bilo zaključeno z 824.033,73 evri primanjkljaja.

V nadaljevanju je sledila obravnava proračunov. Sprejet je bil Odlok o proračunu Občine Lukovica za leto 2019 in Odlok o proračunu Občine Lukovica za leto 2020. Glede na finančno stanje kot posledica izvajanja različnih projektov po občini, začelih ob koncu prejšnjega mandata, bosta ta proračuna, in verjetno še kakšen, naravnana predvsem v poplačila neporavnanih obveznosti do izvajalcev in zadolževanja. Iz slednjega izhaja, da novih investicij ne bo možno pričeti in izvajati.

Načrt razpolaganja s stvarnim premoženjem Občine Lukovica za leto 2019 predvideva pridobivanje zemljišč za realizacijo projektov iz Načrta razvojnih programov; v kolikšni meri pa bo to mogoče, še ni znano. Glede na razpoložljiva sredstva se bodo urejala zemljiškoknjižna stanja cest, prioritarno na podlagi brezplačnih prenosov in menjav. Nakupi zemljišč niso predvideni. Želja po čim prejšnjem reševanju lastništva na zemljiščih za vodovode ter zemljišča pokopališč ostaja, prav tako moramo sprejeti pokopališki red za območje celotne občine. Podobno se predvideva z razpolaganjem nepremičnin za leto 2020.

Kadrovska načrta za leti 2019 in 2020 sprememb v številu zaposlenih ne predvidevata.

Nova odgovorna urednica glasila Rokovnjač je predstavila programsko zasnovano glasilo, katere vsebina je objavljena v tej številki glasila, člani sveta pa so soglasje podali še k Pravilom izrabe oglasnega prostora občinskega glasila Rokovnjač za namen izvedbe volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki bodo potekale dne 26. 5. 2019.

Letni program športa v občini Lukovica določa programe športa, ki se sofinancirajo iz javnih sredstev, obseg in vrsto dejavnosti, potrebnih za njegovo uresničevanje in obseg sredstev, ki se zagotovijo v proračunu Občine. Predlog letnega programa športa je glede na ekonomski namen in višino sredstev izdelan po proračunskih postavkah in po vsebinah, ki so opredeljene v Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji. Sredstva za šport so razdeljena po naslednjih vsebinah: sofinanciranje programov športa in rekreacije v društvi, sredstva za Zavod za šport in rekreacijo Domžale, sredstva, namenjena za športna igrišča in objekte. Občinski svet občine Lukovica je delovna telesa občinskega sveta potrdil že v mesecu februarju, ker pa Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu do sedaj z nobenim aktom ni bil podrobneje določen in opredeljen, so člani sveta v okviru te seje sprejeli še sklep o njegovi ustanovitvi. Gre za strokovno posvetovalno telo, ki ocenjuje stanje prometne varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni, predlaga organom lokalne skupnosti programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje in sodeluje pri izvajanju prometne vzgoje, dodatnem izobraževanju in obveščanju udeležencev cestnega prometa.

Lokacijska preveritev je nov instrument prostorskega načrtovanja, ki ga je uvedel novi Zakon o urejanju prostora. Ta pod določenimi pogoji omogoča spremembe sprejetih določil prostorskih izvedbenih aktov občine brez spreminjanja občinskega prostorskega načrta ali občinskega podrobnega prostorskega načrta. Nameni lokacijske preveritve so trije:

za namen izvajanja gradenj se prilagodi in določi natančna oblika ter velikost območja stavbnih zemljišč na posamični poselitvi; za doseganje gradbenega namena prostorskega izvedbenega akta se dopušča individualno odstopanje od prostorskih izvedbenih pogojev, kot so določeni v tem aktu. Lahko pa s tem postopkom omogočimo začasno smotrnejšo rabo prostora (zemljišč in objektov, ki niso v uporabi). Gre torej za izjeme od zakonsko določenih postopkov; pogoj za začetek tega postopka je sprejem odloka, s katerim občina določi pogoje in opredeli višino stroškov za posamezne pobudnike. S tem postopkom bo občina omogočila

tudi spremembo dosedanjega veljavnega prostorskega izvedbenega akta v Blagovici, in sicer za začetek delovanja kmetijske zadruge. Brez tega postopka Kmetijska zadruga Cerklje ne more pridobiti uporabnega dovoljenja za najete prostore v opuščnem objektu DDC. Zadnja točka dnevnega reda je bila namenjena vprašanjem in pobudam članov občinskega sveta. Na vsa pisna in ustno zastavljena vprašanja bodo predlagatelji prejeli pisne odgovore, ki bodo sestavni del zapisnika 4. redne seje sveta.

OBČINSKA UPRAVA

Nepozabno gostovanje Šentviškega zvona na Dunaju

»Ljubljana pozdravlja Dunaj,
Dunaj pozdravlja Ljubljano«

S tako prisrčnim geslom so programski listi na Dunaju vabili na skupni koncert Šentviškega zvona in mešanega dunajskega pevskega zbora Ars vivendi; v soboto, 27. aprila, v Festivalno dvorano Veterinarske fakultete, v nedeljo, 28. aprila, pa v znamenito Frančiškansko cerkev, kjer smo s petjem sodelovali pri slovesni sv. maši.

S tem zanimivim zborom nas je lani povezal tedanji župan Matej Kotnik; prvi gostitelji smo bili v Lukovici pred enim letom. Zbor Ars vivendi na izvirni način izmenjuje srečanja zborov po vsej Evropi in tako opravlja poslanstvo kulturnega ambasadorja, ki potrjuje skupne korenine in izvir evropskega duha tudi v današnjem času. Glasbena umetnost je najmočnejše vezivo nekdanjega cesarskega umetniškega razcveta evropske klasične glasbe, kamor se je stekal ves omikani svet: Beethoven, Schubert, Bach, Mozart, Strauss ...

Z vso vnemo smo se vsebinsko in organizacijsko odgovorno pripravljali na zahtevni izziv. Mnogi prijatelji in donatorji so nas podprli v logistični skrbi; tako smo udobno potovali z avtobusom, ob radodarnih rokah naših pevcev in njihovih domačih pa nam ni bilo treba pustiti trebuha zunaj ... Predsednica Andreja Volf je organizirala mobilni piknik na avtocestni postaji iz nabitih domačih dobrot: naša Marjeta je pripravila celo peko kruha, Milenini domači so prispevali jogurt, Andrejina mama pa domačo salamo in jajca. Tudi domači sir ni manjkal, prispevala ga je ga. Štefka Kokalj. Velik zalogaj za tako številčno zasedbo, kajne? Fizično in duhovno okrepljeni smo tako z najboljšimi glasovi prispevali na sončni Dunaj.

Naš koncertni večer smo v soboto zvečer izvajali pod taktirko Špele in Matevža Kinka ter ob klavirski spremljavi Lovra Freliha. V prvem delu smo izvajali duhovne in lahkotnejše skladbe tujih avtorjev, nato so v vsej polni harmoniji večglasja zazvenele slovenske narodne v priredbah Lovrenčiča, Pahorja, Merkuja, Kumra, Foersterja, z dodatkom Avsenikovih Lepe ste Karavanke in Večer na Robleku. Glasovi so se razvezali in se zlili s pričakovani publiko v polni dvorani; kakor vedno je slovenska pesem osvojila srca in potrdila svojo pristnost v vseh glasbenih niansah in izrazu naše duše. Peli smo sproščeno, s srcem, veseljem in ponosom in dosegli iskreno priznanje in občudovanje. Gostiteljski zbor z dirigentom Svetlomirom Zlatkovom in pianistom Andrejem Veselom je tematsko predstavil pesmi iz živalskega sveta (gostovali smo na veterinarski univerzi na Veterinarsplatzu), z dodatkom simbolne Straussove Na lepi modri Donavi.

Nedeljska maša v znameniti Frančiškanski cerkvi (tukaj domujejo tudi najstarejše orgle na Dunaju) je bila poseben preizkus. Z mojstrskim orglarjem Frelihom je izzvenela veličastno. Povelikonočno vstajenjsko. Vsak jo je doživljal z notranjo močjo, katarzično. Samo orgle s svojimi registri zmorejo ustvariti vrhunec, ekstazo presežnosti. To je sveto in božje. Katedrala je drhtela v približku umetniške zmogljivosti, v sijaju likovnih poslikav, kadila, pritkovanja in zvončkanja v hipnem brezčasju. Ni lepših in bolj vseobsegajočih obredij od krščanskih, ki so ustvarili Evropo.

Gostitelji so se nam posvetili na vsakem koraku in nas razvajali. Ob strokovnem vodenju smo doživljali neminljivo blišč nekdanjega Avstro-Ogrskega imperija, ki je bil do konca 1. sv. vojne tudi naš dom. Dunaj – prestolnica z močnim slovanskim in slovenskim življenjem, s slovenskimi dvornimi kulturnimi osebnostmi (Kopitar, Miklošič, Janša, Gallus ...). Tukaj so si nabirali učenost naši izobraženci klasiki (Prešeren, Čop, Stritar, Jurčič, Cankar ...). Slovenske dežele so

doživljale takrat ves gospodarski, družbeni in intelektualni razvoj, od razsvetljenstva z Marijo Terezijo in njenimi reformami, preko odprave tlačanstva do razpada po veliki vojni in konca vladavine Habsburžanov. Bili smo v srcu Evrope narodov. Propad je bil zgodovinski mejnik, tako usoden kot zlom Rimskega imperija. Vendar je Dunaj še vedno srce tiste Evrope, kjer sta cveteli kultura in znanost. Mirno, idilično mesto s svetovljanskim pridihom in večnimi spomeniki človeškega duha; Štefanova gotska stolnica, dvorni grad Hofburg, cerkve raznih stilov, baročne palače, parlament, univerza, gledališče, vladarski dvor Schoenbrunn, baročna palača Belvedere, opojni parki z alejami, zabavišče Prater in romantični objem Donave. Z umetnostjo in evropsko zavestjo se je Dunaj stoletja branil Turkov in jih držal na mejni črti Kolpe. Dunaj je še vedno svetovno glasbeno mesto, mesto valčkov in elegance, z ohranjenimi zgodovinskimi detajli na vsakem koraku. Ponuja zgodovino, umetnost, biblioteke, muzeje, družabno življenje; povsod se prepleta preteklost s sedanjostjo in kaže smer za prihodnji obstoj. Slovenci se počutimo nekako domače, ko se peljemo po Dunajski cesti, z majhno razdaljo. Poseben užitek in čast smo doživeli ob vodenem obisku po Musikverein, kjer smo v znameniti Zlati dvorani, v kateri se odvijajo vsakoletni novoletni koncerti dunajskih filharmonikov, zapeli našo malo himno Pa se sliš od svetga Vida zvon. Tudi kronane glave, zbrane na novoletnem koncertu v tej dvorani dragocenega cvetja, bi nam prisluhale. Naš patron se je gotovo nasmehnil tam v večnosti.

Veliko smo videli, veliko doživeli in veliko lepega bomo ohranili v naših srcih. Hvaležni smo našim gostiteljem za gostoljubje podarili slovensko potico, ki jo je zanje posebej spekla gospa Gizela Kveder – Lešarjeva mama. Naša Janica Žurej je ob tem goste seznanila tudi z zgodovino nastanka potice kot zaščitnega znaka slovenske kulinarčne tradicije, skupaj z Anjo Avbelj sta bili tudi izvrstni prevajalki. Svoj poznavalski opus umetnostne zgodovine pa je celotnemu popotovanju pridal tudi naš zborovodja Matevž, ki nam je razkrival vse umetnostne razsežnosti Dunaja, tudi tiste, ki so turistom manj znane, pa so kljub temu pomemben del zgodovine naših sosedov.

Obisk in dva nastopa na Dunaju sta se zapisala v vrh naše pevske kronike. Zdaj nas čaka organizacija srečanja pevskih zborov Zvonov Slovenije, ki se bo odvijala v KD Janka Kersnika v Lukovici v soboto, 18. maja. V nedeljo, 19. maja, bomo gostovali na letnem koncertu moškega komornega zbora Čebelarke zveze Slovenije, jeseni, 26. oktobra, pa bomo naš okrogli jubilej zaključili s slavnostnim koncertom.

Lepo povabljeni, da nam prisluhnete.

BESEDILO IN FOTO: MOJCA STOSCHITZKY

Z novimi oblekami dobili še večji zagon za delo naprej

Že dlje časa se vam nismo nič oglasili. Ste nas pogrešali? Mogoče nas pa samo niste prepoznali. Naša otroška skupina je namreč dobila nove obleke. Njihovi nastopi so sedaj še bolj doživeti in srčni, otroci so na obleke izredno ponosni in z veseljem jih je gledati, kako so na odru suvereni in popolnoma predani plesu, petju in ohranjanju folklorne tradicije.

V letošnjem letu so že imeli precej nastopov, in sicer so se v petek, 15. 02., predstavili na prireditvi na Izlakah. V četrtek, 28. 02., so se na povabilo Marjane Grošelj udeležili občnega zbora Društva upokojencev Lukovica, kjer so na koncu s članicami tudi zapeli. V nedeljo, 17. 03., so plesali na reviji otroških folklornih skupin v Kamniku. Na tej reviji so se do sedaj predstavili že večkrat, vendar je bil ta nastop nekaj posebnega, saj so otroci prvič nastopali v svojih in čisto novih oblekah – nošah. V petek, 26. 04., smo se vsi člani našega društva z avtobusom odpeljali v sosednjo občino – na Izlake, kjer smo se, skupaj z otroško skupino iz Domžal, predstavili vsak z dvema spletoma in polepšali večer tako obiskovalcem »Jurjevanja« kot vsem nam. V soboto, 11. 05., so se predstavili na Festivalu otroških folklornih skupin v Grobljah. Z veseljem lahko tudi povemo, da je sedaj naših otrok v skupini že 14 – torej 7 parov, kateri se redno in z veseljem udeležujejo vaj in nastopov. Seveda vabljeni tudi novi plesalci tako otroci kot posamezniki ali pa celi pari. Prav tako se še vedno trudi in dela odrasla folklorna skupina. Žal imamo

kar nekaj naših članov na daljši bolniški odsotnosti, tako da se za nastope težko zbere dovolj parov. Kljub temu pa delamo in imamo vaje vsak torek. V novembru 2018 smo se odzvali povabilu direktorja Društva upokojencev Hrastnik, kjer smo nastopali pred varovanci doma, predstavili smo se z dvema našima spletoma. Prav tako se je v novembru 10 naših članov odpravilo v Grosuplje, kjer smo nastopali na vsakoletnem koncertu Folklorne skupine Sv. Mihaela z naslovom »Po Koroškem, po Kranjskem«. Dovolite mi, da se na koncu zahvalim vsem, ki ste nam s svojimi donacijami že pomagali pri nakupu otroških noš za našo otroško skupino, in sicer RCU Lukovica, Lekarni Ljubljana in Gostilni Bevc Lukovica. Seveda pa bomo veseli vsakega novega prispevka, ker stroški še niso v celoti pokriti. Ne nazadnje pa bi se želeli zahvaliti tudi šivilji Špeli Lenček, ki je takoj pristopila k delu in izjemno hitro in natančno izdelala noše, predvsem pa je bila s svojimi dolgoletnimi izkušnjami velika opora in pomoč Nataši Antonin in Urški Hribar.

ČLANI FOLKLORNO KULTURNEGA DRUŠTVA LUKOVICA

TD Lukovica obeležilo materinski dan

*Le kdo ponoči ne spi,
ko vse je mirno tiho?
Le kdo me zjutraj zbudi
z roko lahno in milo?
Le kdo ob strani stoji,
ko vsakdo te pozabi?
Le kdo vse dneve skrbi,
z besedo te tolaži?*
(avtor besedila Ivan Sivec)

V soboto, 23. marca 2019, je Turistično društvo Lukovica že sedmič tradicionalno organiziralo dogodek ob obeleženju materinskega dne.

Na začetku smo se prepustili otroški razigranosti. Nastopila je otroška skupina Folklornega društva Lukovica. Otroci so večer popestrili s plesom in petjem. Prikazali so običaj na dan svetega Florjana (4. maj), kako so otroci po hišah pobirali jajca in druge darove. Z njimi so plačali god-

ca, da jim je igral. Videli pa smo tudi vlogo otrok ob kmečkem prazniku – košnji trave. Otroška skupina se je ta dan prvič predstavila v novih nošah, na kar so še posebej ponosni.

V nadaljevanju je bilo v dvorani kulturnega doma Lukovica slišati šarmanten moški glas znanega pevca Marjana Zgonca. Pridružila se mu je tudi gostja Milena Vračko. Slišali smo znane pesmi Marjana Zgonca in tudi drugih glasbenikov, posebej še tiste, ki so namenjene mamam. Kljub majhnemu številu udeležencev je bilo vzdušje prijetno in na obrazih viden nasme. Želeli bi si, da bi bilo teh v bodoče še več. Dogodek je povezovala Urša Urbanija.

BESEDILO IN FOTO: TD LUKOVICA

*Mama je tista, ki ponoči ne spi.
Mama je tista, ki me zjutraj zbudi.
Mama mi ves čas stoji ob strani.
Mama me vedno pred vsemi brani.*
(avtor besedila Urša Urbanija)

Marjan Zgonc z gostjo Mileno Vračko

Folklorna skupina Lukovica

Srečanje družin, ki izvajajo rejniško dejavnost, pri lovski koči na Prvinah

V soboto, 27. aprila 2019, smo v Društvu rejnic in rejnikov Domžale skupaj s CSD Domžale pri lovski koči na Prvinah izpeljali srečanje družin, ki izvajajo rejniško dejavnost. V pestrem starostnem razponu od tistih, ki so se komaj dobro naučili prvih korakov, do tistih v resnih zrelih letih, se nas je zbralo 107. V sončnem jutru smo krenili iz Blagovice, šli mimo Javorja in Loga do lovske kočice na Prvinah, kjer nas je ujel dež. V koči smo pekli palačinke, se sladkali s trojanskimi krofi, igrali skupinske igre in skupaj zapeli ob spremljavi kitare. Dobre volje in veselja nam ni zmanjkalo. Srečanje je minilo v prijetnem in sproščenem druženju, spontanah pogovorih in izmenjavi izkušenj.

Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti Lovski družini Trojane - Ožbolt, ki nam je dovolila brezplačno uporabo lovske kočice, občinama Lukovica in Moravče, ki nam s sredstvi preko razpisov za delovanje društev v humanitarni dejavnosti omogočata kritje osnovnih stroškov našega programa, in naslednjim donatorjem: Rotary club Domžale, Hofer, Gostinsko podjetje Trojane, Moje-lece.si in Dnevnik. Vsem prisrčna hvala.

MARTA TOMEČ

Sveti Florijan, zavetnik gasilcev

Pogled v zgodovino svetega Florijana nam pove, da je zagotovo eden izmed najbolj priljubljenih in češčenih ljudskih svetnikov, saj njegova podoba krasi številne gasilske domove, njemu v čast se darujejo svete maše in vrstijo zaobljubljene procesije.

Čeravno sveti Florijan goduje 4. maja, so se gasilci njegovega godu spomnili v nedeljo, 5. maja, v cerkvi svetega Luka v Spodnjih Praprečah.

Rodil se je v 3. stoletju, okoli leta 250 v današnji vasi Zieselmauer blizu Dunaja v Avstriji, umrl pa 4. maja 304 v Lorchu, prav tako v Avstriji. O njegovem življenju je malo znanega – le to, da naj bi bil krščen in krščansko vzgojen, živel in delal naj bi kot rimski častnik v mestu Aelium Cetium (St. Pölten), nato pa postal vodja pisarne cesarjevega namestnika v rimskem Lauriacu, današnjem Lorchu pri Ennsu v Zgornji Avstriji. Živel in deloval je v času cesarja Dioklecijana, pod ukazom katerega je izbruhnilo grozovito preganjanje kristjanov. Ko so v Lauriacu prijeli čez šestdeset kristjanov, večino vojakov, se je Florijan postavil zanje in jih skušal rešiti, a so tudi njega prijeli in zaprli. Vojaki so ga najprej prebičali, nato pa mu z ostrim železjem trgali meso s pleč. Naposled so mu okoli vratu navezali težak kamen in ga vrgli v valove reke Enns. Legenda pripoveduje, da je Florijan klečal na bregu reke in molil, nobeden od vojakov pa si ga ni upal potisniti v globoko reko, dokler se ni do njega prerinil mlad človek in ga sunil, da se je zvrnil vanjo. Ko je pogledal za njim, pa je nenadoma popolnoma oslepel. Florijanovo naplavljeno truplo je po legendi varoval orel tako dolgo, dokler ga ni vdova z imenom Valerija pokopala na svojem posestvu. Kasneje so nad njegovim grobom sezidali kapelo, nato pa sloveči samostan avguštinskih kanonikov.

Njegove relikvije so tudi v Rimu in Krakovu. Najbolj znan je kot zavetnik proti požarom in povodnjim, častijo ga gasilci, kovači, dimnikarji, pivovarji, sodarji, lončarji, izdelovalci mila. Je zavetnik ob suši, proti nerodovitnosti polja, proti viharju, pri opeklinah. Je tudi eden izmed 14 »priprošnjikov v sili«, na katere se ljudje obračajo v različnih stiskah. Na naših gasilskih domovih ga največkrat upodabljajo kot rimskega vojaka, s sulico in zastavo v roki, kako z golico vode gasi gorečo hišo ali cerkev (mesto). Se pa najde njegova upodobitev tudi z mlinskim kamnom. Čeravno goduje 4. maja, so se gasilci njegovega godu spomnili v nedeljo, 5. maja, v cerkvi svetega Luka v Spodnjih Praprečah. A ne le zavetnika gasilcev, tudi vseh pokojnih gasilcev in gasilk. V svojem nagovoru je župnik Pavle Okoliš že v uvodu omenil plemenitost poklica, ki ga opravljajo gasilci in gasilke, in se jim za njihovo pripravljenost priskočiti na pomoč tudi zahvalil. V nagovoru po prebranih šmarnicah se je, čeravno je evangelij govoril o Jezusovem srečanju z ribiči ob Tiberijskem jezeru, ko Simona Petra Jezus sprašuje o njegovi ljubezni do njega, v nadaljevanju svojega nagovora dotaknil tudi Pavlovih besed, ko pravi: »Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel ...«

Kajti brez ljubezni ni mogoče biti gasilec ali gasilka, ko pride klic na pomoč ob nemogoči uri, takrat ni vprašanja, ali imam rad, ali nimam rad tistega, ki rabi pomoč. Značaj gasilcev in gasilk je pomagati ljudem v nesreči ne glede na čas in razmere tisti trenutek. Tudi med prošnjami so se spomnili tako rajnih gasilcev in gasilk kot še živih z željo, da jih Vsemogočni varuje pri njihovem plemenitem poslanstvu. Tudi zato so se včasih gasilci in gasilke pozdravljali z: Bogu v čast – narodu v korist! In naj tako tudi ostane.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Velikonočna butara TD sv. VID ob cerkvi sv. Vida v Šentvidu

Cvetna nedelja, uvod v veliki teden, prinaša med kristjane simbolično izdelavo velikonočne butare ter njen blagoslov. Tradicija velikonočnih butar sega v 9. stoletje, butarice pa se po slovenskih pokrajinah zelo razlikujejo med seboj. Največkrat so narejene iz zimzelenega rastlinja ali iz obarvanih oblancev.

Turistično društvo sv. Vid že leta ohranja simboliko Velike noči z izdelavo ter postavitvijo velikonočne butare ob cerkvi sv. Vida v Šentvidu. Letošnja butara je bila visoka kar 20 m, kar je 3 metre višje od prejšnjih let. Letos ima naša velikonočna butara nov osrednji leseni del, kar nam je dalo nov izziv za višjo in mogočnejšo izdelavo le-te. Ob tej priložnosti se v imenu turističnega društva zahvaljujem vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pri izdelavi in se v teh predprazničnih dneh prijetno družili z nami. Posebna zahvala gre vsem, ki ste prinesli številno zelenje, nam pomagali vezati šopke ter oblikovati butaro velikanko. Hvala ekipi, ki jo je v soboto pred cvetno nedeljo varno postavila ob cerkvi sv. Vida v Šentvidu, zahvala družinama Rak in Andrejka iz Šentvida za delovni prostor ter cvetličarni Nuša Stupica.

Z blagoslovom butare velikanke na cvetno nedeljo smo tako vsi skupaj stopili v veselo praznovanje velikonočnih praznikov.

JERNEJA STRMŠEK TURK

Na predvečer prvega maja

Na predvečer prvega maja so po Sloveniji goreli kresovi. Nekoč davno so imeli med drugim namen opozarjanja na turško nevarnost, zadnjih 130 let pa imajo drugačen pomen. Ste se kdaj vprašali, zakaj sploh kurimo kresove?

Naši predniki so v pomladnem času s številnimi obredji čistili ponovno oživljanje oz. prebujanje narave. Sonce je počasi pridobivalo na moči in pri tem so mu s kurjenjem kresov ljudje želeli še dodatno pomagati. Zlasti na kresno noč, 23. junija, ko je po ljudskem verovanju dan najdaljši in noč najkrajša, brez kresov ni šlo. Posebej aktivne so bile že v maju tudi fantovske skupnosti – te so ob florjanovem (4. maj) medse sprejemale nove člane –, del praznovanja je bilo tudi kurjenje kresov in postavljanje majskih dreves oz. mlajev. Prvomajski kres, kot ga poznamo danes, je verjetno nekaj prevzel od vseh omenjenih obredij, a danes ima drugačno sporočilo. Postal je namreč nek vizualni opomin na delavske pravice. Kot je kurjenje kresov nekoč ljudi opozarjalo, da prihajajo Turki, tako danes prvomajski kres s svojim žarom poudarja težko izbranjene in žal prevečkrat pozabljene pravice vseh delavcev. Prvič smo delavski praznik praznovali v za delavce še precej drugačnih okoliščinah leta 1890, in sicer so prva (in številna nadaljnja) praznovanja zaznamovali shodi delavcev s kulturnim programom, politični nagovori in pozivi za izboljšanje stanja. Šele pozneje so se pridružili tudi prižiganje kresov, prvomajske budnice (najprej vojaških orkestrov, nato godb na pihala) in vojaške parade. Predvsem pa je praznik dela postal dan, namenjen druženju in izletom. In še danes je tako: predvečer v znamenju druženja ob kresu, dan sam pa se začne z glasbeno ali moto-ristično budnico in nadaljuje z obveznim piknikom. Tudi v naši občini ni veliko drugače, smo pa med prvimi v Sloveniji, kar se nastopov godbe tiče. Ta namreč naše kraje in vasi obiše že na dan pred prvim majem ...

ANDREJA ČOKL

Kresovanje v Trnjam

Tako kot so na mnogih krajih zagoreli kresovi v počastitev 1. maja, je zagorel kres na predvečer praznika tudi v Trnjam pr' Bregar.

Člani in članice ŠKD Bregar že nekaj let pripravljajo kresovanje v počastitev praznika in v želji po druženju vseh krajanov in krajanek naselja Trnjava. Tako kot vsaka stvar tudi kresovanje zahteva določeno pripravo in tudi tokrat so člani in članice kar nekaj dni prej zavihali rokave in pospravili gozd, dodali še nekaj drugega lesa in naredili velik kres. Čast prižiga kresa, ki ga je žal kar nekaj dni močil dež, je pripadla najmlajšim, ki so se kar nekaj časa trudili s prižigom, a jim je nato ob pomoči suhe butare le uspelo. Po prižigu kresa so poskrbeli še za požarno varnost in se odpravili na prijetno druženje na dvorišče kmetije

Bregar. Žal niti vročina kresa ni pripomogla, da bi se dalj časa zadržali skupaj in so se kaj kmalu vsi odpravili domov na toplo. Mogoče bo več sreče, vsaj kar se vremena tiče, na katerem izmed prihodnjih druženj članov in članic ŠKD Bregar, ki jih v tem letu zagotovo ne bo manjkalo.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Glasna naznanitev prvomajskega praznovanja Godbe Lukovica

V dolini Črnega grabna nekoliko drugače obeležujemo prvomajsko tradicijo, saj godbeniki Godbe Lukovica že 21 let zapored dan pred praznikom dela obišejo različne kraje v občini. Letos so prehiteli dež povsod razen v Krašnji, kjer so nastopili na drugi lokaciji, kot je bilo sprva predvideno, a zato nič manj prijetno.

Člani Godbe Lukovica se z veseljem spominjajo 30. aprila 1999, ko so začeli z nastopanjem v Občini Lukovica. Sedaj so prvomajski nastopi eni izmed najpomembnejših letnih nastopov in namenjeni medsebojnemu povezovanju. Med člani se še bolj poglabi ekipni duh, saj skupaj preživijo glasbeno obarvano popoldne ter se predstavijo krajanom različnih naselij.

»Trudimo se, da obišeemo različna naselja, ki jih je skupno 66. Imamo tri vsakoletne tradicionalne postojanke, ostale so vsako leto druge. Navedno začnemo v Lukovici, nato nas avtobus odpelje do Trojan, od koder se pomikamo po občini. Naša želja je, da se kraji ne ponavljajo in da nas slišijo občani in občanke iz različnih delov občine. Letos smo vkorakali v Lukovico, na Trojan, v Blagovico, Krašnjo, Gradišče, Rafolče in na Prevoje. Pri načrtovanju postojank sprejemamo pobude vaščanov, ki nas običajno pričakajo v večjem številu in pripravijo pogostitev. Vsako leto smo prijetno sprejeti, pozitivno pa se nam zdi, da so naši nastopi ponekod povod za prijetna druženja, kot je bilo to na primer v Gradišču, ko nas je pričakal sredi vasi traktor z vozom, polnim dobrot,« razlaga trobentač **Blaž Andrejka**.

Prisluhnili so jim tudi tujci

Letos jim je prisluhnilo več kot 400 obiskovalcev, med njimi z zanimanjem tudi mimoidoči turisti iz Avstrije in Nemčije, pred katerimi so nastopili na Trojanah. Tam jih poleg poslušalcev vsako leto sprejme **Bojan Gasior**, direktor GP Trojan, ki je eden izmed njihovih sponzorjev. Prisrčen klepet sta imela s predsednikom godbe **Urošem Klopčičem**, kateri se zaveda ključnega pomena tovrstne pomoči. V vsakem kraju so zaigrali šest pesmi iz njihovega širšega nabora ter ga prilagodili trenutnemu navdihu in razpoloženju. Čeprav so se po občini pre-

važali z avtobusnim prevozom, so v vsako naselje vkorakali. »V zadnjih letih posvečamo veliko pozornosti korakanju in del repertoarja je tudi prikaz katere izmed figur. Za našo formacijo, obrate in dosledno realizacijo figur skrbi sprevednik **Vili Gošte**, ki se na tem področju tudi izobražuje,« pojasnjuje sogovornik.

Predstavitve novega dirigenta

Tokratnih nastopov se je prvič udeležil dirigent **Gregor Dermol**, ki prihaja iz Štajerske in je s koledarskim letom nasledil **Luko Einfalta**. »V imenu celotne godbe bi se želel zahvaliti Luku, s katerim smo sporazumno zaključili dolgoletno sodelovanje. Naše sodelovanje z njim je bilo nadvse uspešno, saj je godba pod njegovim vodstvom zelo napredovala. Z Gregorjevim prihodom se vzdušje ni spremenilo, ampak je še bolj pozitivno. To se pozna v večjem zanosu na vajah in tudi na nastopih,« meni Andrejka. Obenem dodaja, da se kljub lanskoletni 20. obletnici delovanja z navdušenjem podajajo v novo obdobje in vabijo občane, da spremljajo njihove aktivnosti tudi v prihodnje.

BESEDILO IN FOTO: LEA SMRKOLJ

Prvomajska budnica AMD Lukovica

Na budnico, in to motoristično, ki jo vsako leto pripravlja AMD Lukovica, se ne gre nepripravljen, ampak se priprave nanjo začnejo že veliko prej. Koliko prej vedo le lastniki jeklenih konjičkov in motorjev, ki pripravijo svoja vozila in motorje, da imajo zjutraj pravi zvok, ki para ušesa in zbudi še takšnega zaspanca.

Čeprav je zjutraj težko vstati, posebno če si bil dolgo na kresovanju, budnice ne gre zamuditi ne glede na to, kako je bilo prejšnji večer. Tokratno jutro 1. maja ni bilo v Lukovici nič kaj toplo in prijazno, vendar dežja ni bilo in zato so se pred gostiščem Furman v središču Lukovice zbrali budničarji in budničarke s svojimi vozili in motorji. AMD

Lukovica vsako leto pripravi budnico, ki se je iz leta v leto udeležuje večje število udeležencev z različnimi motorji in vozili. Če so se včasih podali iz kraja v kraj v večini z motorji, je bilo tokrat razmerje z avtomobili kar ena proti ena. Poleg različnih znamk tako motorjev kot avtomobilov smo si lahko ogledali številne znamke posameznih vozil in motorjev, ki jih na naših cestah opazimo zelo poredko, saj sodijo že med veterane. Pridružil se jim je še traktor s prikolico in kolona je bila popolna, le da slednji ni dohajal glavnine in je zato počasi budnico začel po svoje. Lukovica, Prevoje in Šentvid, nato proti Trojanam in vmes še posamezni postanki – eden izmed njih tudi v Krašnji, kjer so bili deležni okrepčila – nato pot pod noge dalje. Ne ravno noge, ampak gas do konca, naj občani in občanke slišijo, da je prvi maj. Tokrat je poleg članov AMD Lukovica za varnost skrbela tudi milica in zato zapletov in nesreč ni bilo. Nekaj pa še veljajo stari organi pregona in varnosti tudi danes. Sklep prvomajske budnice je bil, kot je že v navadi, na Prevojah pri Gumici oziroma vulkanizerstvu Lenček, kjer so bili vsi udeleženci deležni krepkega okrepčila v obliki prvomajskega golaža, ki je tudi ena izmed značilnosti prvomajskih praznovanj. Nekje golaž, drugje klobasa, a prvi maj je nekaj posebnega in treba ga je praznovati tako, kakor v starih časih z budnico v jutranjih urah in potem druženjem, običajno povezanim s pikniki, ki jim je bilo letos naklonjeno tudi vreme.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Varno na cesti 2019

Kar nekaj let so člani in članice AMD Lukovica posvečali pozornost motoristom z osveščanjem ob začetku sezone, letos pa so svojo varnostno akcijo posvetili kar vsem udeležencem v prometu. Tako so na praznični dan v soboto, 27. aprila, pri Avto Kveder v Lukovici članom in članicam AMD Lukovica za večjo varnost v prometu v pomoč priskočili še AMZS, PP Domžale, PGD Lukovica in Prevoje, da bi imela akcija Varno na cesti čim večji učinek.

V novih vozilih je vse več novodobne tehnike, ki naj bi bila voznikom in voznicam v pomoč, če jo le znajo uporabljati, in zato so k sodelovanju povabili še Jureta Gregorčiča in Avto Cerar iz Kamnika z vozili Seat, da smo se skupaj prepričali, kako so opremljena nova vozila v smislu varnosti tako voznika in potnikov kakor ostalih udeležencev v prometu. O vseh teh novostih, ki naj bi jih uporabljali, če jih v vozilu imamo, nas je poučil Jure Gregorčič med testnimi vožnjami s posameznimi modeli vozil. Srečanje ni bilo namenjeno samo starejši in malce mlajši generaciji, ampak tudi najmlajšim, saj se v AMD Lukovica zavedajo pomena izobraževanja in tako so se mlajši udeleženci v prometu lahko na poligonu vozili z električnimi avtomobili, se poskusili v vožnji s trial motorji ali na simulatorju vožnje z motorjem. Nikoli ni preveč znanja, zato je bila dobrodošla predstavitev, kako uporabiti defibrilator, ko se zgodi nesreča. Seznanili smo se še z opremo, ki jo gasilci uporabljajo pri intervencijah, in z delom policistov in policistov tako na terenu kot v pisarni. Spoznali smo se z nekaterimi preventivnimi akcijami policije, čeravno nam še vedno v glavi pomenjavno odmeva akcija Bistro glavo varuje čelada, prvenstveno namenjena mladim kolesarjem, a nič zato, če jo upoštevamo tudi starejši. Ob vsem tem še vedno velja, da je hitro, hitro prehitro in to moramo upoštevati vsak dan. Prijetno praznično dopol-

dne je za nami, vendar še sedaj razmišljamo, kaj vse naredimo napak pri vožnji in kaj moramo izboljšati, da bo naša vožnja varna tako za nas kakor ostale udeležence v prometu.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Miša Pušenjak: »Vrta nimam, znanja in izkušenj pa dovolj!«

29. april, ponedeljek pred prazniki, teden šolskih počitnic in prvih letošnjih morskih dopustov. Kulturni dom Janka Kersnika pa kljub temu poln – več kot 50 slušateljic je dobri dve uri z zanimanjem sledilo predavanju, ki ga je organiziralo Društvo podeželskih žena Lukovica. Tema predavanja: Zdrava pridelava zelenjave in zatiranje bolezni ter škodljivcev, predavateljica pa dobro znana kmetijska svetovalka s KGZ Maribor, strokovnjakinja za zelenjadarstvo Miša Pušenjak. Njeno ime poznajo kmetje in vrtničarji po vsej Sloveniji, redno sodeluje s številnimi mediji, izdaja knjige in predava. Tudi tokrat smo slišali kup preverjenih nasvetov, kako zaščititi vrtnine, med drugim tudi, da so pomemben zaveznik v boju proti škodljivcem njihovi naravni sovražniki, zato nikar z vrta ne preganjajte pikapolonic, ježev, sov, kanj ... Celo pajki so lahko koristni, saj se v njihove mreže lovijo tudi škodljivci. In čeprav so ti škodljivci običajno žuželke ali njihove razvojne faze, je kar 80 odstotkov žuželk koristnih, zato ne smete pobijati kar vseh po vrsti, je poudarila »gurujka« slovenskih zelenjadarjev. In na koncu odgovorila še na številna vprašanja prisotnih: s čim škropiti solato, ki gnije, kateri so naravni pripravki proti majskemu hrošču, kako v boju proti škodljivcem izkoristiti rabarbaro in kako pregnati čebulno muho – mimogrede, rumene plošče niso odgovor.

Ga. Pušenjak, koliko časa že s svojim znanjem in izkušnjami pomagате slovenskim kmetom in vrtničarjem?

V svetovalni službi sem aktivna 17 let, že prej sem pisala članke in sodelovala z različnimi radijskimi postajami. Pred tem sem vrsto let delala v Semenarni, tako da sem pravzaprav svetovalka že 30 let.

Ali tudi sami izhajate iz kmečke družine? Ste se že kot otrok učili vrtnarskih skrivnosti?

Ne, sploh ne. Tudi sama se včasih vprašam, kako sem se sploh znašla v tem. Moj oče ni imel nobene povezave s kmetijstvom, njegovi predniki so bili učitelji, zdravniki ... Tudi mama ni iz tipične kmečke družine, njen oče je bil bolj organist kot kmet, so pa imeli neko njivico, kot vsi na vasi, da so pridelali hrano zase. In vinograd je bil dedu v veselje. Je pa bil moj oče velik ljubitelj narave, hodila sem z njim na sprehode in verjetno tako tudi jaz vzljubila naravo. Kolikor se spomnim, ko smo še živeli v Izoli, sem vedno želela delati na vrtu. Ko smo se selili, so mi obljubili, da bom imela svoj košček vrta, da bom lahko sadila svoje rastline. Vedno sem tudi s travnikov nosila domov različne rastline in jih sadila na vrtu, seveda sem jih tako žal uničila. Odkar pomnim, imam veselje do dela z rastlinami ...

Zdaj ste me presenetili ... Vedno govorite o Ptuj kot svojem domu, zdaj pa ste omenili Izolo?

Ja, jaz sem pravzaprav »čistokrva mešanka« (smeh). Moj oče je z Notranjske, mama je Štajerka, rodila sem se v Kopru in 9 let smo živeli v Izoli. Potem smo se preselili na Štajersko in danes bi morala reči, da sem Štajerka, a sama se zaradi otroštva v Izoli počutim kot »mešanka«.

Ne glede na poreklo, danes vas poznajo kmetje in vrtničarji po vsej Sloveniji, predavate od Murske Sobote do Kopra, povsod vam radi prisluhnejo. Pravzaprav ste z leti postali prava »gurujka« slovenske zelenjadarske scene.

Morda zato, ker vsi hitro vidijo, da imam res rada zelenjavo. Meni je vrt lep, kot nekomu neka slika, drugemu neka stavba, tretjemu gore, tako je meni lep vrt. Tudi lepo obdelan, lepo vzdrževan sadovnjak je lep, to je zame neverjetno lepa slika. Poleg tega sem očitno po očetu podedovala

tudi zgovornost ... Predvsem pa sem se že prvi dan tega dela, ko sem poslušala predavanje znanega slovenskega profesorja, in se počutila, kot da govori angleško, odločila, da nikoli ne bom uporabljala nekih visoko strokovnih besed, ampak bom ljudem zadevo vedno skušala razložiti na preprost način. Zato seveda veliko govorim, tega se zavedam, ampak povedati preprosto včasih zahteva nekaj več besed kot uporaba ene same tujke. Enostavneje je uporabiti tujke, kot pa ljudem razložiti, kaj te tujke pomenijo.

Ampak prav zato vas imajo ljudje tako radi, vse jim pojasnite »po domače«.

Tako je, to je edina stvar, za katero se na predavanjih res trudim. Da ljudem nekaj enostavno pojasnim, ker tudi jaz tako funkcioniram. Vse ostalo je prirojeno, na primer da znam govoriti, da lahko govorim v nedogled ... Čeprav svojega vrta nimam, sem si v tridesetih letih dela nabrala tudi ogromno izkušenj. Zanimivo je, da največ teh izkušenj dobim v pogovorih z vrtničarji, ne s kmeti. Od vrtničarjev izvem, kje so težave, kaj se dogaja, in ker sem zelo trmasta, skušam najti rešitev. Rešitev bi včasih lahko bilo več, a jih naša zakonodaja preprečuje. V tistih petnajstih letih dela v Seleksijskem centru Semenarne na Ptuj (to je posestvo, kjer se prideluje osnovno seme) pa sem pridobila praktične izkušnje, ker je pridelati seme še dvakrat težje kot pridelati solato. Tam se res veliko naučiš.

Ljudje vas kličejo, vam pišejo preko navadne in elektronske pošte, preko družabnih omrežij, sodelujete s številnimi mediji, pišete članke in knjige, sami pa ste brez vrta ... »Kovačeva kobila« torej?

To je mogoče podobno kot na kakšnem drugem področju. Kot kmetijska svetovalka in specialistka za zelenjadarstvo seveda delam z zelenjadarji. Domače zelenjave mi tako ne zmanjka, ravno obratno! Včasih koga skoraj užalim, ko rečem, da je ne morem več vzeti, ker imam hladilnik poln. Tudi razdelim jo, mami, sosedom ... Mimogrede, obožujem surovo zelenjavo, všeč so mi vse vrtnine, ki jih uživamo surove, ne maram pa kuhane zelenjave. Prav potruditi se moram, da vseeno pojem nekaj zelenjave, ki jo je potrebno skuhati ... No, zakaj nimam vrta (poleg tega, da ga pravzaprav ne potrebujem)? Predvsem zaradi pomanjkanja časa. Služba danes glede na odnos države do kmetijske svetovalne službe zahteva več kot 8 ur dela na dan, redko manj kot 10. Potem pridem domov pregreta z njiv,

opečena od sonca in res se mi ne da še enkrat hoditi ven na vrt ... Če bi delala v pisarni, bi ga zanesljivo imela, ker bi bil v tem primeru vrt za sproščanje energije, ki se je v pisarni preveč nabere. Tako pa sem že v službi ves čas na vrtovih, ves čas v stiku z zelenjavo. Svoj vrt morda pogrešam le spomladi, takrat je najlepše, ko rastline rastejo ... Posadiš sadiko in po enem tednu občuduješ, kako je že velika ... In ko sam pripravljáš sadike in podobno. Ampak žal nimam časa za to, najhujše je, da sem še perfekcionista, kar pomeni, da bi vrt res želela imeti točno tak, kakršen mora biti. To ne pomeni čist, da ne bo kdo mislil, da je čist vrt popolnoma brez plevela pravi vrt! Ampak mora pa biti vse posajeno v pravem času. Sovražim zamujanje, najbolj mi gre na živce, če nečesa nimam narejenega tako, kot bi moralo biti. To me mori in mi krati spanec (smeh). In tako sem se čisto zavestno odločila, da do upokojitve (če nam jo bo država sploh še dovolila), ne bom imela vrta. Potem pa zagotovo.

Dnevno ste v stiku z ljudmi, ki imajo vrtove, njive ... Smo Slovenci zahtevne, zoprne »stranke«?

Ne, moram reči, da velika večina sploh ni zahtevnih. Se pa vsake toliko najde kdo, ki me kliče samo zato, da bi mu potrdila, da lahko naredi nekaj, za kar že vnaprej ve, da ne sme. In potem me želi na vsak način prepričati, da on pa ne more drugače kot prav tako. To me včasih kar malo razjezi, ker je potrebno nekaj vedeti: če hočemo pridelati zdravo hrano, brez kemije in kolikor se da tudi brez uporabe naravnih pripravkov, ki predstavljajo strošek in dodatno delo, potem je treba več delati. Rastline, ki jim zagotovimo dobre pogoje, bodo res rasle tudi brez kemije. Če pa hočemo imeti v rastlinjaku na vsak način 50 paradižnikov namesto 25, potem pa bomo imeli čez 5 let težavo, ki bo nerešljiva. Ljudje sicer zavestno ali podzavestno, morda od babic ali mam, vedo, kaj je prav in kaj ne, ampak včasih mislijo, da so še vedno lahko pametnejši od narave oz. da sem jaz pametnejša od narave. Ampak jaz vem in trdim, da nisem. Morda včasih res premalo tvegam, rajši sem bolj previdna, tudi sicer v življenju. In tudi na vrtu svetujem previdnost, potrpežljivost in čakanje. Čeprav se včasih na primer zgodno sajenje obrestuje, letos se je. Predvsem pa moji nasveti temeljijo na tem, da upoštevamo naravo, upoštevamo, kar od nas zahteva, ker bo potem nam veliko lažje.

Pa se je znanje ljudi v vseh teh letih, odkar vi predavate, svetujete, izboljšalo?

Znanje se je izboljšalo, to gotovo. Ampak obenem se je žal »izboljšalo« tudi širjenje bajk, to opažam na vseh področjih v Sloveniji. Ravno te dni spet kroži po družabnih omrežjih, naj ljudje ne sadijo čebule, preden češnje odcvetijo. To je čista bajka! Leta nazaj smo rekli samo, da je nalet čebulne muhe običajno takrat, ko začnejo cveteti češnje. Kako so zdaj ljudje prišli do tega, da te muhe letijo samo v času cvetenja češnje, nimam pojma, to so si ljudje kar izmislili. In take bajke med ljudmi krožijo zelo hitro. Pred nekaj leti je krožilo prepričanje, da je treba pri paradižniku liste potrgati, pa so vrtničarji pustili samo 3 liste na rastlini ... To se

je hitro »prijelo«, čeprav ne drži. Nikakor pa se ne prime recimo trganje zalistnikov, pa to, da je treba gnojiti jeseni, saj je spomladi gnojenje lahko tudi škodljivo, čeprav to ves čas ponavljam. Kar pa se tiče želje po naravi prijaznem vrtnarjenju (sama nikoli ne govorim o ekološkem vrtnarjenju, saj so tam še druga pravila in zahteve), ta se je močno okrepila in razširila. In še nekaj, česar sem zelo vesela: v zadnjih dveh letih opažam tudi porast mladih slušateljev na mojih predavanjih. Ne bom rekla, da jih je vedno več, ampak pojavljajo se. Vsaj tu in tam, recimo 5 od 30 prisotnih. In to je že nekaj, ker včasih so res hodili samo starejši poslušat moja predavanja. Mladih slušateljev sem res vesela!

Dotakniva se še nekoliko stanja v naših krajih: so kakšne posebnosti glede pridelave zelenjave v Črnem grabnu, katere vrtnine po priljubljenosti izstopajo v primerjavi z ostalimi deli Slovenije, želite morda na kaj opozoriti naše krajanje?

Povsod po Sloveniji, od Primorske do Štajerske in Prekmurja, so priljubljene iste vrtnine. Vzdržujemo glavni »fond« tistih rastlin, ki so jih gojili že naši predniki, kar me veseli. Po drugi strani pa Slovenci zelo radi posegamo po nekih eksotičnih rastlinah, ki pridejo iz daljnih krajev. S tem sicer ni nič narobe, a ne potem mehiško kumaro postavljati pred navadno vrtno kumaro ali aronije pred slovensko jabolko. Vem, da je človek bitje, ki rado raziskuje, zanimajo nas novosti, ampak ne postavljajmo eksotike pred naše domače rastline. Nisem prepričana, da zna naše telo to silno novotarijo tako izrabiti kot hrano, ki so jo že stoletja jedle naše babice in prababice. Sicer pa: fižol je povsod po Sloveniji priljubljen, solata tudi, žal so ljudje po vsej Sloveniji zdaj na prvo mesto postavili še paradižnik, s čimer se ne strinjam, čeprav ga imam tudi sama zelo rada. Glede vaših krajev bi morda izpostavila, da je potrebno vedno razmišljati, kaj in kje delamo. Tu pri vas je zelo hribovito, kar pomeni, da imajo eni vrtove na zelo sončnih, izpostavljenih legah, tisti res lahko zgodaj začnejo sezono ... Ne more pa se sosed, ki je na drugi strani hriba ali le malo oddaljen, a že na bolj senčni legi, zgledovati po sosedu in si misliti: »On ima že vse posajeno, moram tudi jaz, sicer sem len.« Vsak mora za svoj vrt vedeti, kdaj lahko začne, sploh v takih hribovitih območjih je to pomembno, saj je lahko le 300 metrov razdalje, pa ima en veliko sonca, drugi pa senco. In seveda, kar velja za celo Slovenijo – hitenje! Hitenje s sajenjem plodovk je lahko velika napaka. Temperature zemlje so lahko še prenizke, posledic za že posajene plodovke sicer ne vidimo, a koreninski sistem se slabše razvije, plodovi so nastali namesto v šestem ali osmem zalistniku šele v desetem in podobno. Mislimo, da smo kaj pridobili z zgodnjim sajenjem, a v resnici smo rastlini vzeli veliko energije in s tem se poveča možnost, da bo zbolela, ko bodo slabe vremenske razmere.

Končajva, kot ste končali predavanje. Kateri so trenutno aktualni škodljivci in bolezni?

Maja se križajo tako napadi škodljivcev kot bolezni. Rastline so že precej velike, je pa še kar vlažno, zato je treba ves čas opazovati, kaj se dogaja. Napad čebulne muhe se sicer že konča, tako da lahko čebulo, česen in por odkrijemo, se pa počasi začenja napad korenčkove muhe ... Tisti, ki imate v korenju vedno »jarčke« (ne luknjice, tiste so od strun), se navadite korenček sejati med čebulo ali por, da bo tega manj. Maj je tudi mesec, ko vse obilno raste in se že bolj veselimo pridelka, kot pa se borimo s škodljivci. Kljub temu je treba biti ves čas pozoren, odvisno je tudi od vremena, kaj se bo pojavilo in kaj ne. Maj in junij sta glede tega najbolj kritična meseca.

BESEDILO IN FOTO: ANDREJA ČOKL

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL **Pančur d.o.o.**

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Krajšanje nohtov ter odstranjevanje trde kože na bolnih in zdravih nogah. Diabetiki, negujete vašo stopala?

»Poiščite STIK, sprejememo vse!«

Medtem ko čakamo na odločitev volivcev na prihajajočih evropskih volitvah, so lukoviški mladinci že izbrali. Mladinski klub STIK, ki je nastal tudi s pomočjo Evropske unije, je z letošnjim majem dobil novega predsednika. Gregorja Streharja, ki je klub vodil skozi začetni dve leti, je zamenjal Aljaž Capuder. Ob »primopredaji« funkcije smo se srečali v mladinski oz. klubski sobi, ki so si jo člani uredili v nekdanji pisarni turistične zveze, desno tik pred vhodom v občinsko stavbo. Gregor, ki je študiral gradbeništvo in ekonomijo, je že zaposlen, Aljaž bo po študiju turizma na Obali z novim študijskim letom postal študent socialnega dela, oba pa sta že nekaj časa »motorja« mladinskega dogajanja v naši občini.

Gregor, ti si bil pobudnik in eden od ustanoviteljev Mladinskega kluba STIK, pomembno vlogo pa je imela tudi Občina Lukovica.

G: Že nekaj časa sem se želel bolj vključiti v lokalno okolje in potem je konec leta 2016 Občina organizirala srečanje oz. proaktivno kavarno za občane z naslovom Ideje za naš kraj – s skupnimi močmi do bolj kakovostnega življenja za vse. Bil sem eden redkih mladih, ki se je tega srečanja udeležil. Tam smo razpravljali o različnih temah in prišli tudi do tega, da bi bilo dobro ustanoviti mladinski klub ... Že prej sem razmišljal o tem, da bi se mladi nekako organizirali, manj formalno morda.

Evropski projekt, ki ga je uspešno pridobila naša občina, vam je potem dal zagon ...

G: Ja, to nam je dalo zagon, da smo se lotili ustanavljanja kluba, saj je Občina Lukovica, ki je bila nosilka projekta, dobila finančna sredstva za izvedbo projekta »Aktivni mladi«, v okviru katerega smo potem ustanovili klub in uredili klubsko sobo. Tudi za to nam je prostor odstopila Občina. Projekt je imel sicer namen spodbujati e-participacijo mladih v lokalnem okolju na spletni platformi OPIN, ki je evropska zbirka orodij za projekte e-sodelovanja mladih. Na štirih dogodkih in spletu smo tako zbirali ideje za delovanje kluba, ožvitev kulturnega doma in trga v Lukovici, zastavili smo trim stezo ob Gradiškem jezeru in začeli oblikovati lokalno strategijo za mlade.

Kakšen je bil odziv mladih takrat?

G: V bistvu je bil odziv že na začetku kar presenetljiv, vsaj zame. Sploh na ustanovni seji je bilo veliko ljudi ...

A: Mene takrat še ni bilo zraven, študiral sem na Obali in sem prvič prišel zraven ob prvi proaktivni kavarni. Se pa spomnim fotografij, je bil res kar naval.

Aljaž, zakaj si se ti priključil?

A: Naknadno sem prek kolegov izvedel za to dogajanje in bil takoj mnenja, da je to super ideja ter se pridružil. Poleti sem bil sicer potem še na delu v Grčiji, ampak po vrnitvi sem začel res aktivno sodelovati, prispeval nekaj idej za dogodke in jih tudi izpeljal. Lukovica je tak klub res nujno potrebovala.

Koliko članov je imel klub ob ustanovitvi, koliko jih ima trenutno?

G: Na začetku nas je bilo 15, 20, potem pa je število članov počasi raslo ... Takrat še nismo imeli nekega pravega načrta, kako privabiti nove člane, treba je bilo pač izpeljati projekt, da smo dobili finančna sredstva in si lahko uredili prostore.

Prve aktivnosti so bile torej povezane s projektom, pripravili ste štiri proaktivne kavarne, a ob in po tem ste počeli še marsikaj ...

A: Največja stvar je bila preureditev mladinske sobe. Organizirali smo pravo delovno akcijo, sami smo preuredili sobo, kupili opremo iz evropskih sredstev, ki jih je dobila Občina, in si ustvarili nek prostor zase.

G: To je bil močan faktor: zagotoviti mladim nek prostor, kjer se lahko srečujejo, družijo brez kakršnihkoli motečih dejavnikov, nek nevtralen prostor ... Prej smo se lahko dobili samo v kakšnem gostinskem lokalu. Poleg tega

smo izpeljali še projekte, kot so prižig novoletnih luči, večeri družabnih iger, filmski večeri ...

A: Zdaj recimo vsak ponedeljek skupaj v mladinski sobi gledamo Igro prestolov. Lani smo pripravili tudi božični bazar – povabili smo lokalne pridelovalce hrane in različnih izdelkov, v prihodnosti bi želeli vanj vključiti še šolo in tako trgu v Lukovici vrniti božični sejem, na katerem so nekoč imeli vsi razredi svojo stojnico z izdelki. Pomemben je tudi naš – zaenkrat še bolj interni – jam session, glasbena improvizacija, ko smo cel dan igrali na različna glasbila, obisk je bil res dober. Moja želja je, da bi ga v prihodnje odprli širši javnosti, še višji cilj, da bi se v 5, 10 letih razvil v nek večdnevni festival, na katerem bi bile glavne zvezde obiskovalci sami, lahko bi pokazali svoje talente in znanje.

G: Dogodek, kjer bi bili različni instrumenti dostopni vsem, pod nekim nadzorom seveda, in da bi ljudje skušali nekaj »skup spraviti«. Dvakrat letno to že zdaj naredimo, vsako leto je več sodelujočih ...

Nekaj vaših članov ste že poslali tudi na seminarje oz. izobraževanje v tujino.

G: Pravzaprav smo bolj posrednik, članom posredujemo vabila in informacije drugih organizacij na tovrstna srečanja. Tudi v sklopu OPIN projekta s(m)o bili člani na uvodnem izobraževanju v Bonnu in srečanju v Berlinu.

Kako so vas sprejela druga društva in različne institucije, organizacije v občini ali izven nje, ste s kom sodelovali?

G: Odlično sodelujemo z občinsko upravo, Katka (Bohinc, op. a.) je tukaj najbolj zaslužna, da smo speljali evropski projekt in se ji moramo res zahvaliti. Občina je tudi založila ves denar, ker pri evropskih projektih dobiš obljubljena sredstva šele po koncu projekta. Ko smo ravno pri finančah: žal Občina še nima razpisa prav za mladinske organizacije, se pa lahko mladi prijavimo na druge razpise. To je še naš »dolg« iz prej omenjenega projekta, ki ga moramo dokončati: pripraviti moramo občinsko strategijo za mlade, znotraj katere bi si lahko mladi zagotovili tudi nek razpis oz. neka sredstva, financiranje mladinskih organizacij in aktivnosti. A to je le majhen del, strategija je sicer celostna ureditev položaja mladih v občini. To je dokument, ki Občini narekuje izboljšave na področjih, pomembnih za mlade: izobraževanje, zaposlovanje in stanovanjska problematika, mobilnost mladih, informiranje, zdravje in dobro počutje mladih ter dejavnosti in dogodki, brez katerih si življenje težko predstavljamo.

A: Tudi izven naše občine smo aktivni, povezali smo se s Mladinskim klubom Kotlovica Kamnik in Litijским Klišejem. Kamničani so nam recimo ponudili, da nam posodijo ozvočenje, če bi ga potrebovali, z Litijčani smo razvijali ideje o skupnih projektih, se tudi parkrat srečali, vabljeni smo na njihove dogodke in oni na naše. Znotraj naše občine smo sodelovali z društvom Peloton, ko so pripravili OTO družinski kolesarski maraton, pekli smo palačinke na Dnevu odprtih vrat sadovnjaka Kmetijskega inštituta, na šoli smo predstavili platformo OPIN, v vrtcu pa naše likovne delavnice za otroke.

Zanimivo je, da ne organizirate le dogodkov za dijake in študente, ampak tudi za predšolske otroke, osnovnošolce, nekatere za vse občane, tudi starejše ...

G: Ob tednu otroka smo se povezali z Zvezo prijateljev mladine Domžale in Društvom prijateljev mladine Lukovica ter pripravili delavnice za otroke. Smo tudi za medgeneracijsko sodelovanje, razmišljamo o delavnicah za upokojence oz. starejše, na katerih bi jih naši člani naučili osnov računalništva. Nekaj v smislu Simbioze.

Verjetno pa bi se z veseljem povezali tudi s katerim od podjetij v občini, sponzorska sredstva so vedno dobrodošla?

G: Seveda, veseli bi bili pokroviteljev za različne dogodke ali delovanje kluba, še bolj pa si želimo sodelovanja na trgu dela – podjetja bi nam lahko sporočila, ko bi potrebovala dodatno delovno silo, na primer v poletnem času, mi pa bi povpraševanje posredovali našim članom.

A: Moja želja je tudi, da bi lahko s pomočjo podjetij v občini ali regiji pripravili ugodnosti za naše člane, recimo 5 % popust na njihove izdelke ali storitve.

To so gotovo dejavniki, ki bi v vaše vrste privabili še več članov. Kako pa jih privabite sicer?

G: Najboljša taktika je od ust do ust, član pripelje svoje prijatelje, znanke, tiste, ki bi se želeli družiti, ki potrebujejo prostor ... Tak pristop je najbolj učinkovit.

A: Veliko mladih nas je spoznalo prek Facebooka, pa tudi prek naših dogodkov, prišli so tja, vsee jim je bilo in so ostali ter postali naši člani. Tudi naša mladinska soba jih navduši, ni velika, a je dobro opremljena in domačna. V dveh letih smo postali že kar prepoznavni, tudi podpora nam raste.

Starejše generacije za mlade rade rečejo, da so pasivni, da jih nič ne zanima, da se ne vključujejo v društva ... Kako odgovarjata?

A: Gledano s stališča kluba: težko je pridobiti srednješolce, ti so res nekoliko apatični. Študenti so bolj zainteresirani, želijo se vključiti v lokalno dogajanje, vrniti nekaj svojemu okolju, biti del nečesa večjega. Tudi naši člani so vsi stari okoli 20 let ali več, mlajše je težje pritegniti, podobne težave imajo drugi mladinski klubi.

G: Da ne bo pomote, starostne omejitve za članstvo nimamo, podporni člani so lahko tudi upokoјenci ali osnovnošolci, polnopravni člani z glasovalno pravico pa so le tisti med 15. in 30. letom starosti, saj smo vendarle mladinski klub. Kar se pasivnosti in privabljanja mladih v naš klub tiče: menim, da je v teh časih ponudbe res veliko in da so mladi že preokupirani. Tudi do Domžal in Ljubljane ni daleč, tam je ponudbe ogromno ... Tamkajšnji dogodki pritegnejo mlade, tudi šolajo se tam, srednje šole in fakultete so tam. Šele proti koncu študija se začnejo spet bolj zanimati za dogajanje v domači občini.

Kaj vse pa mladi pogrešajo, pogrešate v naši občini? Kaj so glavne težave?

G: Za tiste malo starejše mlade prav gotovo pomanjkanje stanovanj, potrebovali bi neprofitna stanovanja, da bi se lahko osamosvojili. Tudi dogodkov za mlade, kjer bi se lahko družili, v občini ni dovolj. Seveda športna, kulturna, turistična društva pripravijo vsako leto številne dogodke, a takih prav za mlade ni. Vsaj enkrat, dvakrat letno bi morali mladim ponuditi tudi kaj takega. Morda kak koncert, sejem ponudbe dela ...

Ko ravno omenjaš delo, lahko mladi upajo na to, da se bodo po končanem šolanju lahko zaposlili v domači občini?

A: Huh ... Odvisno od njihove izobrazbe, morda tisti s področja kmetijstva še, drugi pa zelo težko. Tudi to je velika težava. Ne le, da hodijo v srednjo šolo in na študij nekam drugam, tudi zaposlijo se v veliki večini izven naše občine. Zato se jih veliko odseli, odhajajo v druge občine, pa tudi v tujino. Veliko takih poznam.

G: Tudi jaz jih poznam precej, večina se verjetno ne bo vrnila nazaj.

Kaj pa bi jim morali ponuditi, da bi ostali tu oz. prišli nazaj?

A: Stanovanje in službo, to je osnova. Pa tudi razne dogodke za mlade, nekaj »življenja«. Preden se je pojavil MK Stik, sem tudi sam to pogrešal, želel sem stran, v mesto, kjer se bo več dogajalo. Nekaj časa sem tudi res živel drugje. Želel sem videti drugo perspektivo, doživeti še nekaj drugega, a zdaj sem se vrnil.

G: Saj to, nekaj je želja, ki te žene, da spoznaš še kaj novega, poizkusiš nekaj drugega, nato pa prideš nazaj. Drugo pa je, da vidiš, da so drugje boljši pogoji in si tam začneš ustvarjati življenje. To je pa ta problem, ko mladi uhajajo iz občine.

Kaj mladi torej pričakujete od lokalne oblasti?

G: Občina bi lahko spodbujala razvoj obrti in podjetništva, potrebno je graditi neprofitna stanovanja za mlade družine ... Koristna je tudi podpora mladinski infrastrukturi, mladinskim organizacijam. Če mladi med tednom zaradi šolanja, študija ali službe »uhajajo« v Ljubljano, naj bodo tu vsaj med vikendom, kar pomeni, da jim je treba nekaj ponuditi. Tu je seveda lahko prav mladinski klub pomemben igralec, v klubu se marsikaj dogaja. Člani so bolj povezani z lokalnim okoljem, bolj aktivni, lahko pokažejo in izkoristijo svoje talente, sodelujejo in tako prispevajo družbi ... Od Občine bi pričakovali še podporo mladinskim dogodkom, ti so lahko velik finančni zalogaj, pri javnih dogodkih pa se pojavi še velika količina papirologije ...

A: Poenostavitev birokracije, povezane z organizacijo dogodkov, je nujna! Razumemo, da se vsega ne da finančno podpreti, ampak vsaj ne postavljajte nam še dodatnih ovir s tisoč obrazci in dovoljenji. No, saj pri božičnem bazarju so nam na Občini pomagali glede papirjev, tudi nekaj denarja so prispevali.

Kakšno moč pa sploh ima mladinski klub v občini, kot je naša? Imate občutek, da ste slišani in upoštevani?

A: Glede naše moči: nismo in tudi ne želimo biti politična organizacija, lahko pa opozarjamo na težave.

G: Od tistih proaktivnih kavarn pred dvema letoma, ko smo marsikaj povedali in nam je bilo obljubljeno, da bodo naše želje in predlogi tudi posredovani »višjim instancam«, se pravzaprav ni kaj veliko spremenilo. Upam, da se kaj dela na tem, vem, da ne gre čez noč, ampak da vsaj gre v to smer. Velik korak v pravo smer bi bila občinska strategija za mlade. To je korak, ki bi ga radi čimprej naredili. Potrebujemo pa pomoč strokovnjakov, ki seveda stanejo ...

Da ne bomo le kritizirali, verjetno ima tudi življenje v manjši občini svoje pluske ...

A: Seveda, življenje na vasi, v lepem okolju, to je gotovo plus.

G: Jaz tega ne bi nikoli zamenjal za življenje v mestu ...

A: Jaz sem živel v mestu, najprej mi je bilo mesto »vau«, zdaj se pa spet vračam v Lukovico – tega si ne bi mislil še pred par leti. Sploh odkar tu deluje mladinski klub, mi je Lukovica spet bolj domača. V klubu smo kot ena družinica, veliko se družimo. Vabljeni, da vidite, kako je, da vas prepričamo.

Gregor, na kaj si najbolj ponosen po dveh letih predsednikovanja? In je morda kaj, kar bi zdaj storil drugače, ali ti je žal, da česa niste izpeljali?

G: Ponosen sem, da smo uredili ta prostor, vzpostavili neke osnovne pogoje, da se lahko mladina nekje druži. Pa da smo dvakrat izpeljali prižig božičnih luči na trgu in sejem. Idej je bilo vedno zelo veliko, žal mi je, da nismo bili še bolj aktivni in jih uresničili še več. Ljudje imajo ideje, nekoliko pa se ustavi pri sami izvedbi.

A: Ampak moram dodati, da sem v pogovorih z drugimi društvi dobil potrditev, da smo v kratkem času od nastanka res naredili veliko. Precej starejši mladinski klubi so nas pohvalili, da smo v dveh letih bili res pridni, izpeljali veliko stvari.

G: Morda je bolj pametno zastaviti manj stvari, pa tiste izpeljati bolje. In vsako leto kaj dodati, da ni preveč naenkrat in vse narediš napol. To je tudi moja popotnica novemu predsedniku. (smeh)

A: Ja, hvala. Drži, tudi prevelik priliv idej ni dober. Kvaliteta nad kvantiteto. (smeh)

Aljaž, bo z novim predsednikom zavel nov veter, načrtuješ kakšne spremembe?

A: No, ne ravno spremembe, bolj nove in dodatne aktivnosti. Trenutno se dogovarjamo, da bi čez poletje pripravili delavnice za mlade na temo varovanja okolja, želim si tudi več teambuildinga, razmišljamo o skupnem pohodu junija po Rokovnjaški poti okoli naše občine. Radi bi uporabljali tudi novo športno dvorano, ideja je pripraviti turnir v igri med dvema ognjema, recimo tekma med bivšimi učenci šole. Omenil sem že člansko izkaznico za uveljavljanje popustov, lahko bi organizirali ekskurzije in izlete za člane ... Želim si več sodelovanja kluba v projektih, na razpisih, odlično bi bilo, če bi si zagotovili neke stalne finančne prilive. Tudi sodelovanja z drugimi društvi bi lahko bilo več.

Glede na to, da veliko mladinskih funkcionarjev iz društev svojo kariero pot nadaljuje v mladinskih organizacijah na nacionalni ravni, nato pa se mnogi znajdejo celo v politiki, so to tudi vajine ambicije?

G: Moje predsednikovanje MK Stik se je zgodilo slučajno – želel sem pomagati mladini v lokalnem okolju. Seveda bi pomagal tudi na širši ravni, ampak ne, trenutno mislim, da mi čas tega ne dopušča. Sem na stopnji v življenju, ko funkcijo z veseljem predajam mlajši generaciji, ki ima več ambicij in več energije za to. Sam grem zdaj v druge sfere.

Torej vaju ne bomo videli v politiki?

G: Težko verjamem. Nikoli sicer ne bom zaprl nobenih vrat, a trenutno nimam nikakršnih ambicij, da bi se kakorkoli politično udeleževal.

A: Tudi jaz, morda bi se nekoč videl le v preurejanju šolstva. Ni to moj cilj, ampak če bi se kdaj pokazala kakšna opcija v tej smeri, bi morda sodeloval. Sicer bi se tudi raje fokusiral bolj na lokalno, regionalno sfero, zaenkrat nimam ambicij po politični karieri. Morda pa se kdaj to spremeni.

Povedala sta že, da so vsi dobrodošli, da se vam pridružijo.

A: Drži! Vabljeni v naše prostore, vedno se imamo fino, vedno je veliko smeha, veliko zabave ...

G: Dodajte nas na Facebooku, spremljajte, kaj se dogaja, pridite na naše dogodke ...

Sprejmete vse?

A: Ja, sprejememo vse, od najmlajših do najstarejših, glede tega ne delamo razlik! Vabljeni so vsi, tudi podporni člani, nimamo omejitev.

Peregrinov sejem v Lukovici

Nadgradnja Rokovnjaške tržnice v centru Lukovice vsako soboto sta zagotovo oba sejma, ki jih pripravlja TOD Brdo - Lukovica.

Če se je sejmov v Lukovici usmilila cesarica Marija Terezija, ki je Lukovici podelila listino za prirejanje sejmov, se je tokratnega Peregrinovega sejma na praznični dan 27. aprila usmililo vreme. Ta je prireditelju Turistično olepševalnem društvu Brdo - Lukovica, prodajalcem, razstavljalcem in obiskovalcem v dopoldanskem delu praznične sobote namenilo celo nekaj sončnih žarkov.

Napovedani slabi vremenski obeti so tokrat ostali neuresničeni in zato so številni obiskovalci napolnili osrednji trg v Lukovici ter kupovali, ogledovali in pokušali številne dobrote domačih lokalnih pridelovalcev in kmetij. Blagovna znamka Črni graben, ki je pri uporabnikih že pridobila na veljavi, saj vedo, da kar nosi znak Črni graben, ni slabo, četudi je pridelano v Črnem grabnu, je tako ponovno prišla do izraza. Znani ponudbi dobrot okoliških kmetij, zapisati je treba, da so nekaterim že v dopoldanskem času pošle pripravljene dobrote, se je tokrat pridružila

kmetija Pri Rous iz Zlatega polja, kjer smo lahko kupili še jabolka, ki so še vedno odlična. Seveda ni manjkalo čebeljih izdelkov v popolnoma vseh oblikah, od medu do medice, poleg tega pa moramo omeniti še pestro ponudbo številnih mesnih izdelkov, sadik, zelenjave in ostalih dobrot. Sejemska dejavnost v Lukovici dobiva na veljavi, kar da slutiti tudi prisotnost številnih stojnic iz krajev po celi Sloveniji.

Poleg tega je sejem enkratna priložnost za srečevanje tako sorodnikov kakor znancev in prijateljev. Tudi takšnih srečanj in klepetov je bilo na praznično soboto veliko.

Organizatorji TOD Brdo - Lukovica že razmišljajo o tem, kaj ponuditi in kaj izboljšati za jesenski Lukov sejem. Nam pa možnost, da kupimo dobrote iz Črnega grabna, do takrat še vedno ponuja Rokovnjaška tržnica vsako soboto v centru Lukovice.

BESEDILLO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Tretji odprti turnir za prehodni pokal Rafolč v metanju podkev

Na praznično soboto, 27. aprila 2019, ob 10. uri, se je pričel tretji turnir posameznikov, dvojic in metov sedmih podkev za prehodni pokal Rafolč v metanju podkev. Pobudnik je bil nekdanji prvi predsednik ŠTD Rafolče Sandi Ceglar. Prizadevni člani društva s sedanjim predsednikom Blažem Jemcem so skrbno pripravili dve igrišči za metanje podkev, ki se pojavlja predvsem kot družabna igra. Tekmovanje je trajalo vse do večera in si ga je ogledalo veliko sprehajalcev.

prejeli medalje in najboljši Drago Mučič je prejel prehodni pokal Rafolč iz rok dvakratnega zmagovalca Mirka Čokana, ki ga zaradi bolezni ni mogel osvojiti v trajno last. Vrstni red v tekmovanju dvojic je bil: 1. Sandi Ceglar in Drago Mučič, 2. Robi Poljanšek in Janez Maček in 3. Darko Latas in Dragan Stražar. V tekmovanju 7 podkev (skupni seštevek sedmih metov) so se po vrstnem redu zvrstili: 1. Sandi Ceglar, 2. Janez Maček in 3. Robi Poljanšek.

Na delu asfaltiranega parkirišča pred brunarico ŠTD Rafolče in na delu vhodne poti do brunarice so izdelali dve igrišči za metanje podkev, po pravilih NHPA (The National Horseshoe Pitcher's Association) je bilo eno montažno, poskrbljeno pa je bilo tudi za varnost vseh. V tekmovanju posameznikov je bil vrstni red najboljših sledeč: 1. Drago Mučič, 2. Janez Maček, 3. Sandi Ceglar in 4. Robi Poljanšek. Prvi trije so

Zahvaljujemo se Gostilni Soklič za pogostitev, Avto Kveder, d.o.o., Moje-lece.si in ŠTD Rafolče pa so prispevali praktične nagrade. Za prijetno in veselo vzdušje sta skrbela Nina Puc in Marko Tomc, Žiga Puc pa je naredil še nekaj fotografij.

Vabimo še ostale krajanke, da razmigajo telo in usmerijo duha tudi v metanje podkev.

BESEDILO IN FOTO: VIKTOR JEMEC

Občni zbor PVD SEVER

Pretekli mesec smo se na občnem zboru zbrali člani policijsko veteranskega društva SEVER, Odbor Domžale.

V pozdravnem nagovoru je predsednik g. Maksimiljan Karba pozdravil predsednika PVD SEVER Ljubljana g. Emerika Peterko, župana občine Domžale g. Tonija Dragarja in vse prisotne povabljene goste. Predlagal je dnevni red in pričel s poročilom o lanskem delu in številnih dogajanjih v preteklem letu. Sporočil je, da smo se večine prireditev udeležili, na nekaterih pa bi bili lahko še bolj številni. Dejal je, da se moramo zavzeti, da se članstvo v našem društvu še poveča. Besedo je prepustil tudi gostom. Besedo je prevzel g. Emerik Peterka, ki je dejal: »V celotnem ljubljanskem območju je bilo lani preko 160 različnih dogodkov in športno rekreativnih udeleževanj. Organizirano je bilo usposabljanje kolegijskega širšega ljubljanskega območja, usposabljanje praporščakov, razna predavanja in še bi lahko naštevati. Ob 25-letnici delovanja društva je bila izdana brošura, iz katere je tudi slikovno razvidno dogajanje in delo ZDRUŽENJA SEVER.«

Z nekaj besedami nas je nagovoril tudi prisotni župan, pohvalil dosežanje delo društva SEVER, se vsem zahvalil za nesebično in odločno udeleževanje v osamosvojitveni vojni za Slovenijo v letu 1991, vsem pa je čestital ob 65-letnici obeleževanja občinskega praznika Občine Domžale.

Predsednik OZVVS g. Janez Gregorič je v svojem nagovoru pozdravil vse navzoče, pohvalil vzorno sodelovanje veteranskih društev ter re-

kel, da se je potrebno boriti za svoje pravice, še večje zavzemanje za slovensko državo in naše mlade zanamce.

Za svoje delo v osamosvojitveni vojni za Slovenijo je prejel srebrni znak osamosvojitve takratni policist, Andrej Ojstršek.

Med zaključnimi besedami je predsednik povedal, da se prihodnje leto izteče mandat dosedanjemu odboru, potrebna bo izvolitev novega predsednika. Vsem se je zahvalil za udeležbo in zaželel prijetno druženje.

TONE HABJANIČ

Udeleženec vojne za Slovenijo, Franc Žavbi iz Krašnje

Čistilna akcija ŠD Zlato Polje

Vsestranski čistilni delavni akciji OČISTIMO SLOVENIJO smo se tudi tokrat odzvali v Športnem društvu Zlato Polje.

Ker se zaradi objektivnih razlogov dela nismo lotili določenega sobotnega dne, smo slednjo nadomestili sredi delavnega tedna. Poleg rednega čiščenja okolja smo se lotili temeljitega poseka grmičevja in košnje celotnega pobočja od igrišča do kapele (mrliške vežice). Čeprav smo takšno čiščenje izvedli že lansko leto, je bila brežina zopet poraščena z grmičevjem in bodečim trnjem. Vse smo posekali, pokosili, temeljito pograbili in delno tudi pokurili. Ob večernem pogovoru smo bili mnjenja, da bi bilo potrebno odstraniti skalne gmote, vse prekriti z zemljo, tako da bi bila naslednja čistilna akcija lažje izvedljiva, s tem pa tudi lažja košnja po pobočju.

Ob zaključku je beseda stekla tudi o nedavnem nepozabnem večeru

ob igranju biljarda na Rovah. Tokrat je bila udeležba nekaj manjša kot lansko leto, a je bilo klub temu prijetno.

BESEDILO IN FOTO: TONE HABJANIČ

Srečanje treh upokojencev v prijetni domači družbi

Prvič smo se srečali na Šipku na proslavi ob ustanovitvi Šlandrove brigade (1943) in od takrat se še vedno prijateljsko srečujemo enkrat ali dvakrat letno. Med to zbrano družbo sva tudi dva 90-letnika, ki sva še oba aktivna – poleg mene še Jože Novak z Vrhpolja pri Moravčah, sicer vaški kronist, ki si rad zapiše novice in dogodke tega kraja, da ne gre vse v pozabo.

Tudi Ivan Baloh iz Dolin nad Trojanami je izdal dve knjigi – ena je Dolinska kronika, ki jo bralci z zadovoljstvom preberejo, saj napisana knjiga velja več kot sto let, dočim današnja elektronika in računalniki nimajo nobene trajne veljave, če ni elektrike.

Moj prijatelj pisatelj Ivan Sivec pravi: »Kar se zapiše, se ne izbriše.« Četudi letos lovim 90-letnico, še vedno pišem, brez kakšne nadležne demence.

Tudi družina Ferek se rada udeležuje raznih proslav – Milan Ferek in njegova žena (o Viktoriji vse najboljše) pa se najraje zadržujeta v naši družbi, saj sta zelo prijazna in jima za srečanja z nami ni škoda časa in ostalih stroškov potovanja.

Tako smo se prijateljsko zbrali upokojenci treh občin – Lukovice, Moravč in Dola pri Ljubljani –, vse pa so nas

Dopis o Renji: Rokovnjač!
Srečanje treh upokojencev v prijetni domači družbi!

Na smo se prvič srečali na Šipku na proslavi, ustanovitve Šlandrove brigade (1943) se od takrat, se vsako leto prijateljsko srečujemo enkrat ali dvakrat letno. Med to zbrano družbo sva tudi dva 90-letnika, ki sva še oba aktivna – poleg mene še Jože Novak z Vrhpolja pri Moravčah, sicer vaški kronist, ki si rad zapiše novice in dogodke tega kraja, da ne gre vse v pozabo.

Tudi Ivan Baloh iz Dolin nad Trojanami je izdal dve knjigi – ena je Dolinska kronika, ki jo bralci z zadovoljstvom preberejo, saj napisana knjiga velja več kot sto let, dočim današnja elektronika in računalniki nimajo nobene trajne veljave, če ni elektrike.

Moj prijatelj pisatelj Ivan Sivec pravi: »Kar se zapiše, se ne izbriše.« Četudi letos lovim 90-letnico, še vedno pišem, brez kakšne nadležne demence.

Tudi družina Ferek se rada udeležuje raznih proslav – Milan Ferek in njegova žena (o Viktoriji vse najboljše) pa se najraje zadržujeta v naši družbi, saj sta zelo prijazna in jima za srečanja z nami ni škoda časa in ostalih stroškov potovanja.

Tako smo se prvič srečali prijateljsko upokojenci treh občin, Lukovice, Moravč in Dola pri Ljubljani, seveda vse nas tri, nas spremljajo naše ženske, sicer, Angela Novak, Minka Baloh, in Viktorija Ferek.

Ta nas starejše upokojence, bi moralo biti srečanje, saj enkrat na leto, saj se vse dogaja v Zagorski občini, ob kulturnem programu, se skupaj srečajo. Srečanje je duhovna hrana, ki jo mi, starejši upokojenci, potrebujemo.

Upokojenci
Ivan Baloh

spremljale tudi naše žene: Angela Novak, Minka Baloh in že omenjena Viktorija Ferek. Za nas starejše upokojence bi moralo biti srečanje vsaj enkrat na leto, kar se že dogaja v zagorski občini ob kulturnem programu. To je namreč duhovna hrana, ki jo mi, starejši upokojenci, potrebujemo.

IVAN BALOH, DOLINE
FOTO: ANGELCA NOVAK

Po Pavčkovih in Slakovih poti

Naš prvi letošnji izlet, 10. aprila 2019, nas je člane Društva upokojencev Lukovica popeljal na Dolenjsko. Najprej smo se ustavili v Centru biotehnike in turizma, v okviru katerega delujejo Kmetijska šola Grm in Biotehnična gimnazija, Srednja šola za turizem in gostinstvo, Višja strokovna šola, Dijaški dom, šolsko posestvo z živinorejo in konjerejo, gozdovi, obdelovalno zemljo in z živilskimi obrati. Nad centrom se dviga z vinogradi posejana Trška gora. Sprejela nas je ravnateljica Kmetijske šole in nam jo na kratko predstavila. Nato smo imeli delavnice. Nekateri smo se odločili za zeliščno kozmetiko, drugi za pripravo jedi iz zelišč, tretji pa za zasaditev okrasnega cvetja. Na teh delavnicah smo aktivno sodelovali ter svoje izdelke lahko tudi odnesli. Bilo je zanimivo in zabavno. Sledila jeokusna malica v njihovi samopostrežni restavraciji, nato pa še ogled posestva, ki je res veliko. Po lepo preživetih urah v Centru smo se odpeljali proti Mirni Peči, kamor segajo korenine glasbenega velikanova Slaka in pesnika Pavčka. V mesecu juniju pripravijo domačini 12 km dolg pohod po poti Slakove in Pavčkove mladosti, del katerega je tudi bogat kulturni program

v Šentjurju, rojstnem kraju pesnika Pavčka, pri Slakovem spomeniku na Malem Kalu in v Mirni Peči pri stari šoli, kjer se pohod prične in konča. V kraju je tudi Slakov in Pavčkov muzej, ki ima prostore v stari šoli in je bil urejen z evropskimi sredstvi. V njem je razstavljena vsa Slakova glasbena zapuščina. Pred muzejem stoji tudi Slakov avtomobil, ki ga je vozil do smrti. Z veseljem smo poslušali predstavitev muzeja in življenja teh dveh velikanov. Sodelovali smo s petjem in igranjem Slakovih ter recitiranjem Pavčkovih pesmi. Prehitro je mineval čas in morali smo naprej na Mali Kal, na turistično kmetijo, kjer je mosilost preživil Slak. Tukaj so mu postavili spomenik. Po okusnem kosilu smo ob spremljavi harmonike zaplesali in zapeli.

Dan je hitro minil. Slišali in naučili smo se veliko novega. Polni vtisov smo se odpeljali proti domu.

Veselimo se že novega izleta. Odšli bomo v Baško grapo.

DANICA OSOLNIK
FOTO: SILVO MASELI

Živahen april pri upokojevcih: kolesarjenje, čevapčiči in ročna dela

Poleg pohoda in izleta, ki sta bila lepo obiskana, zanimiva in lepa, smo imeli v aprilu tudi prvo letošnje kolesarjenje. Udeležba ni bila velika, verjetno so se nekateri ustrašili hladnega vremena. Tisti, ki pa so prišli, so prevozili 23 km. Štartali so v Šentvidu, se popeljali mimo Doba do Podre-

čja in ob Kamniški Bistrici do Volčjega Potoka. Tam so si privoščili čevapčiče, se odžejali, nato pa pot nadaljevali do golf igrišča in Rudnika ter skozi Rova do Rafolč, kjer je bil še postanek pri Marijani. Naslednje kolesarjenje bo tretji torek v maju. April je minil v znamenju priprav na srečanje našega društva s soslednjimi, ki se ga zelo veselimo in pričakujemo lepo udeležbo. Tudi delavnica ročnih spretnosti je uspela, saj so pod rokami udeleženk nastale lepi izdelki iz papirja. Imeli smo tudi predavanje o negi bolnikov v Pungartnikovi hiši, na katerem smo dobili veliko koristnih nasvetov.

Pridružite se nam. Več nas bo, lepše bo!

BESEDILO IN FOTO: DANICA OSOLNIK

Pohodniki Društva upokojencev Lukovica na potepu po domači okolici

Prvi ponedeljek v aprilu smo se upokojenci odpravili na pohod po naših okoliških hribih. Avtomobile smo pustili pri prijaznih domačinih v Trnjam in se odpravili proti Trnovčam. Pot se je hitro vzpenjala in nas pošteno zadihala. Kmalu smo zagledali vas Trnovče – gručasto naselje, ki leži na 545 m nadmorske višine in je bilo poseljeno že v 13. in 14. stoletju. Nad vasjo se dviga Malolašenska planota.

Tukaj je bil rojen oče Ivana Hribarja, ki je bil ljubljanski župan, sicer pa bančnik, publicist in politik. Pot smo nadaljevali proti Mali Lašni. To je majhno naselje, ki je bilo med vojno za Slovenijo zelo pomembno. Leta 1991 je bila namreč tukaj nastanjena enota Slovenske vojske, ki je skrbela za pobegle vojake JNA. Ustavili smo se pri obeležju, ki spominja na te čase. Vas leži na 700 m nadmorske višine in nudi prelep razgled do Ljubljanske kotline, v katerem smo vsi uživali. Čas nas je priganjal, saj nas je v Obršah pri Samotorčanih čakal v kotličku kuhan ješprenj in slastna suha rebrca, zraven pa še pijača po izbiri. Uživali smo pri prijaznih gostiteljih, saj je njuno domovanje res prijetno. Kmalu se je bilo treba podati proti domu.

Na tem pohodu smo se prepričali, da je tudi naša okolica lepa in v prijetnem druženju preživeli lep dan.

DANICA OSOLNIK
FOTO: SILVO MASELJ

Prireditev za starše na PŠ Krašnja

V sredo, 17. aprila 2019, smo imeli na šoli prireditev za starše. Začela se je ob 17. 00. Otroci smo peli, plesali in recitirali. Prvošolci so se predstavili prvi. Nastopili so s pesmima »Zakaj imamo babico in dedka?« in »Kako se oglašajo zvonovi?«. Sledil je nastop pevskega zbora z angleško pesmijo »I like the flowers«. Drugi in tretji razred sta se predstavila s slovenskimi recitacijami. Pevci so nato zapeli pesem »Izlet«. Naši plesalci Plesne šole

Miki so zaplesali na skladbi »La cintura« in »Sharlestone«. Skoraj čisto na koncu so se predstavili četrtošolci in petošolci. Zapeli so pesem »Zemlja pleše«, nanjo zaplesali in jo spremljali na klaviaturi in dveh violinah. Prireditev je zaključil pevski zbor s skladbo »Pesem plava«. Na koncu so vsi starši prejeli darilo, izdelano v podaljšanem bivanju.

EMA JUTERSEK IN TAJA JEMC, 4. C, PŠ KRAŠNJA

Vseslovensko petje s srci na PŠ Krašnja

Podružnična šola Krašnja se je v torek, 23. aprila, odzvala povabilu Kulturnega društva Fran Maselj Podlimbarski, da bi skupaj sodelovali pri dogodku »Vseslovensko petje s srci«.

Pobudnica dogodka je učiteljica baleta Mateja Brečko, ki pravi: »Ideja je nastala iz razmišljanja, kaj lahko posameznik naredi za družbo, da bi ta postala boljša. Prepevanje je tisto, ki zdravi, povezuje, opogumlja. Prakticirale so ga že civilizacije pred nami. V naši globalizirani družbi paujemo vse manj, kar nas medsebojno oddaljuje in utrjuje individualizem. Znanstveno je dokazano, da se med petjem obe možganski hemisferi uravnotežita, harmonizirata, globlje dihamo, srca se odprejo, izboljša se počutje, spomnimo se svoje identitete. Slovenija v svojih skoraj 30 letih obstoja ni naredila dovolj, da bi z enim dogodkom povezali vse generacije, doma in po svetu, in da bi vsi čutili pripadnost narodu, matični državi.«

Namen dogodka je združiti državljane in državljanke Republike Slo-

venije, Slovence in Slovenke v sosednjih državah in po vsem svetu v skupnem prepevanju slovenskih pesmi kot poklon sebi, slovenskemu jeziku, kulturi in državi.

Tretjo šolsko uro so se v avli šole združili starejši in mlajši in preprosto – peli. Ustvarila sta se prijetna energija in pozitivno vzdušje. Spontano petje znanih ljudskih pesmi je napolnilo šolsko-vrtečevske prostore. Medgeneracijsko sodelovanje, spontanost, sočutje in pristnost je postalo nalezljivo kot pristen smeh.

Zunaj je deževalo, v avli šole pa je bilo svetlo in toplo. Tako preprost in z dobrim namenom podkrepljen dogodek je prebudil toplino v srcih naših najmlajših. Posijalo je sonce – vsem ...

HELENA URBANJA, VODJA PŠ KRAŠNJA

Osnovna šola Roje gostila 16. MATP igre gorenjske regije

V četrtek, 18. 4. 2019, so na OŠ Roje potekale 16. MATP igre gorenjske regije. Zbralo se je 43 športnikov in spremljevalcev iz Radovljice, Kranja, Kamnika in Domžal. Najprej je na naši šoli potekala svečana otvoritev tekmovanja, vključno s himno Specialne Olimpijade Slovenije in dvigom zastave. Naši instrumentalisti so poskrbeli za živahno glasbeno točko, zaplesala pa sta nam tudi mlada plesalca Valentin in Aneja iz Ple-snega kluba Miki. Zapisrgo tekmovalcev sta prebrala učenca Marko in Žan, tekmovanje pa je uradno odprla naša v.d. ravnateljja, mag. Andreja Škrli. Tekmovalci so se nato v spremstvu prostovoljcev iz OŠ Rodica in Srednje šole Domžale odpravili na tekmovalno prizorišče v telovadnico OŠ Rodica. Tekmovali so v okviru programa MATP (Motor Activities Training Program), ki je namenjen osebam z zmerno in težjo motnjo v duševnem in gibalnem razvoju in poteka pod okriljem Specialne olimpijade Slovenije. MATP je panoga, v kateri lahko tekmuje praktično vsak, ki si želi tekmovati. Naloge so prilagodljive glede na sposobnosti tekmovalca in glavni cilj je, da so na koncu zmagovalci prav vsi, ki so se potrudili po svojih najboljših močeh. Na postajah z gibalnimi nalogami s področja brcanja, plazenja, udarjanja itd. so tekmovalci pokazali svoje

spretnosti in vsi uspešno opravili z zastavljenimi nalogami. Pokazali so pravi športni duh in aktivno navijali za tekmovalce iz različnih ustanov. Da ne bi med zavzetim bojem za dobre rezultate prišlo do kakšnih poškodb, je pazil član ekipe prve pomoči Rdečega križa Domžale, ki nam vedno rada priskoči na pomoč ob takšnih priložnostih. Kot se za takšno tekmovanje spodobi, je seveda sledil tudi slavnostni zaključek iger in podelitev medalj. Medalje je vsem tekmovalcem podelil domžalski šampion in svetovni prvak v Kick-boksu, Marjan Bolhar. Po podelitvah so naši učenci še spustili tekmovalno zastavo in jo predali organizatorju naslednjih iger. Ker pa se naši športniki radi še malo poveselejo, so se vsi skupaj odpravili na zaslužno kosilo v restavracijo Park, kjer so nas kot vedno lepo sprejeli in nam dovolili, da smo si pripravili pravo malo zabavo. Ob glasbi Tjaše Hrovat in Uroša Steklase so zapeli in zaplesali, znova pa tudi dokazali, da so najlepša in najsrečnejša športna tekmovanja tista, na katerih je velikost srca in trud pomembnejši od barve medalje. Hvala vsem donatorjem, ki ste pripomogli k izvedbi tekmovanja. Športnikom pa še enkrat iskreno čestitamo!

OŠ ROJE

Medvedkov tek v Vrtcu Medo

V okviru dobrodelne akcije Teka podnebnih sprememb smo v petek, 19. aprila 2019, v Vrtcu Medo na Prevojah izvedli tek podnebne solidarnosti.

Petkovo dopoldne smo se vrtčevske skupine zbrale na že poznani makadamski poti, ki vodi proti bajerju. Polni energije in malo tekmovalnosti smo se pognali po začrtani progi 200 m, označeni s startom in skupnim ciljem.

Teka so se udeležili otroci vseh starostnih skupin. Nekateri so pot prehodili, drugi pa so jo tekmovalno premagali s hitrim tekom. Na koncu je vsak tekač prijel nagrado (štampljko, posladek in čaj). Otroci so se okrepčali in bili zelo zadovoljni ter ponosni nad svojim športnim dosežkom. Vsakdanje gibanje na prostem smo tako združili s tekom, ki je bil skromen, vendar zelo bogat, saj so otroci pripomogli k izboljšanju sveta okoli sebe. Vrtčevski otroci so pokazali, koliko športnega duha leži v njih in tako s skupnimi močmi pretekli neverjetnih ... metrov.

VERONIKA HRIBAR, MAJA LENARČIČ

Tretješolčki OŠ Janka Kersnika na Brdu zdravo zajtrkovali

V četrtek, 11. aprila 2019, smo v okviru projekta Zdrava šola in dodatnega pouka odšli v gospodinjstvo učilnico. Pripravili smo sadni krožnik in proseno mlečno kašo. Seveda smo si najprej umili roke in naredili predpasnike, kot se spodobi. Ob koncu smo pripravili pogrinjke in vse tudi preizkusili. Sledilo je še pospravljanje. To je bila res zanimiva, okusna in poučna dogodivščina.

UČITELJICA TINA PERGAR

Mlade kuharice

V četrtek smo se punce, vsaka s svojim predpasnikom, odpravile v gospodinjstvo učilnico. Učiteljica je zavrela mleko in dala noter kašo. Medtem smo punce narezale jagode, grozdje, jabolka, melono in banane. Vse to smo dale na krožnike, da so postali sadni krožniki. Usedle smo se za mizo in učiteljica nam je dala skleds s kašo. Na kašo smo lahko dale cimet in kakav. Meni je bilo zelo všeč. Upam, da bomo to jed lahko pripravili tudi doma.

KAROLINA KINK, 3. B

Okusna jed

V četrtek smo se učenke 3. b razreda skupaj z učiteljico Tino Pergar odpravile v gospodinjstvo učilnico, da bi pripravile zdrav obrok. Najprej smo šle v šolsko kuhinjo po sestavine. Učiteljica je v posodo nali mleko, me pa smo narezale sadje. Ko je mleko zavrelo, je učiteljica vanj zakuhala proseno kašo. Ko je bilo sadje narezano, smo počakale le še nekaj minut, da je bila kaša kuhana. Pripravile smo okusno jed – kašo s sadjem. Nato smo vse to še pojedle. Bilo je zelo zabavno.

NIKA ANDREJKA, 3. B

Zaključek bralnega projekta Pravljični palček

V torek, 16. aprila 2019, in v sredo, 17. aprila 2019, so se otroci iz Vrtca Medo, stari 5–6 let, odpeljali v Domžale, in sicer v domžalsko knjižnico, kjer je potekala zaključna prireditev Pravljičnega palčka.

V knjižnici jih je prijazno sprejela vodja oddelka gospa Stanka Zanoškar. Otrokom je predstavila zanimivo kamišibaj predstavo po knjigi Ferija Lainščka, *Moje najljubše pesmi o živalih*. Pravljičnici je sledila ustvarjalna delavnica, kjer so otroci izdelali svojo kokoško. Na koncu so prejeli priznanje za udeleževanje v Pravljičnem palčku z željo, da bi še naprej z veseljem brali in obiskovali knjižnico. Otroci so se tako v vrtec vrnili z likovnim izdelkom in s priznanjem, da so spoznavali čarobni svet knjig.

VERONIKA HRIBAR

SERVIS ZA VAŠ TV

Najboljši TV programi in internet s Kravca-Kržišča, Limbarske gore, Krma, ...

TV od 15 €/m*

gorenje LOEWE

Roman Goropečnik s.p.
Savska c. 40a, 1230 Domžale

040 / 997-007

www.gorosan.com, www.zvezdatv.si

LED, LCD, PLAZMA TV, VIDEO SISTEMI
SATELITSKI SISTEMI VSEH VRST

Aparate ne popravljamo, temveč popravimo!

Tudi učenci OŠ Janka Kernika sodelovali pri ustvarjanju prvega Grinijevega časnika

V Javnem komunalnem podjetju Prodnik smo v aprilu 2019 s tiskom prvega Grinijevega časnika zaključili natečaj Grinijevo časnikovanje, v okviru katerega smo otroke spodbudili k razmisleku o okoljskih temah ter ustvarjanju naslovnice in prispevkov za prvi Grinijev časopis. Vse prejete naslovnice smo objavili na spletni strani www.grini.si, najboljše po mnenju tričlanske žirije pa tudi v časopisu. Prav tako so v časopisu objavljeni najbolj izvirni in vsebinsko močni prispevki – od miselnih nalog in ugank do likovnih zgodb, pesmi in besedil na teme ločevanja, recikliranja, ponovne uporabe in pomena vode.

Risba, ki jo je narisal Maks Zore, 2. d, PŠ Blagovica

V Javnem komunalnem podjetju Prodnik veliko pozornosti namenja mo ozaveščanju najmlajših in z veseljem sodelujemo z vrtci in šolami na najrazličnejše načine. Za mlajše osnovnošolce vsako leto pripravimo

mo posebno nagradno igro ali natečaj, s čimer želimo spodbuditi učence, da razmišljajo o vplivu ravnanja ljudi na okolje. Prepričani smo, da je z okoljsko vzgojo treba začeti zelo zgodaj, saj otroci skrb za okolje skozi učenje ponotranjijo. Pri ozaveščanju nam pomaga naša maskota, prijazen vesoljček Grini, ki se ga otroci ob njegovem obisku neizmerno razveselijo. Tokrat je učence drugih in tretjih razredov osnovnih šol povabil, da mu pomagajo pri ustvarjanju njegovega prvega časopisa, ki smo ga poimenovali Grinijev časnik.

Ponosni smo, da so v natečaju sodelovali učenci vseh osnovnih šol na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Žirija je imela izredno težko nalogo, saj je morala za objavo v časopisu izbrati med več kot 300 naslovniciami in več kot 80 prispevki, med katerimi ni bilo slabega – bili so samo dobri in še boljši. Rezultat je zanimiv, igriv, zabaven in poučen Grinijev časnik o ločevanju odpadkov, recikliranju, ponovni uporabi in poti vode. Časnik je Grini razdelil vsem učencem drugih in tretjih razredov osnovnih šol, ki so sodelovale v natečaju.

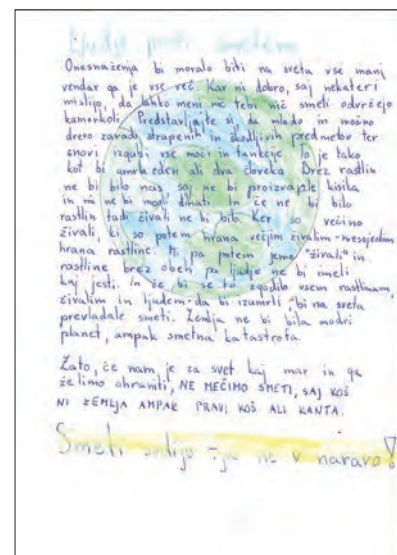
Zmagovalka natečaja je postala OŠ Mengeš, saj so učenke in učenci te šole poslali več kot 170 zanimivih in vsebinsko močnih izdelkov, poleg tega pa je bila naslovnica, ki so jo ustvarili v 2. b, izbrana za naslovnico časopisa. Zato si je šola prislužila pokal za najbolj grinastično šolo 2019. Pri ustvarjanju časopisa so sodelovali tudi učenci OŠ Janka Kernika Brdo, PŠ Blagovica in PŠ Krašnja, ki so ustvarili nekaj čudovitih naslovnice, besedil in miselnih nalog.

Vsem, ki so ustvarjali za Grinijev časnik, se zahvaljujemo za trud in čas, ki so ga v to vložili. Tako učenkam in učencem kot seveda tudi učiteljicam, učiteljem, ravnateljicam in ravnateljem, ki podpirajo tovrstne projekte. Prepričani smo, da bomo s skupnimi močmi pripomogli k ohranjanju čistega okolja in s tem tudi virov čiste pitne vode.

Grinijev časnik v elektronski različici si lahko ogledate na spletni strani www.grini.si.

Risba, ki jo je narisala Zala Zupančič, 3. c, OŠ Janka Kernika Brdo

Prispevek, ki ga je napisala Zala Pervinšek, 3. c, OŠ Janka Kernika Brdo

Podjetje Proevent zaradi povečanega obsega dela k sodelovanju vabi ambiciozno, proaktivno osebo, polno idej na delovno mesto

VODJA PROJEKTOV V MARKETINGU IN PIARU (m/ž)

PONUJAMO

- redno zaposlitev za nedoločen čas, s poskusno dobo 3 mesece
- samostojno in dinamično delo
- možnost dokazovanja, profesionalne in osebne rasti ter uresničevanja potencialov
- možnost napredovanja
- delo v motivirani in zanesljivi ekipi
- možnost soustvarjanja vrhunskih projektov

PRIČAKUJEMO

- dobro znanje in razumevanje marketinga in piara in dobre komunikacijske sposobnosti
- vsaj 2 leti delovnih izkušenj iz podobnega področja
- izobrazbo 6. ali 7. stopnje družboslovne smeri
- poznavanje Adobe (Photoshop, Illustrator, InDesign) in MS Office orodij
- odlične pisne in govorne sposobnosti
- znanje angleškega jezika
- urejeno, samostojno in komunikativno osebo, ki rada dela z ljudmi
- samoiniciativnost, pripadnost, lojalnost
- motiviranost za ponujeno delo, pripravljenost na izzive
- pozitivno naravnost in zanesljivost
- sposobnost postavljanja prioritet ter opravljanja več nalog hkrati
- vozniški izpit B kategorije

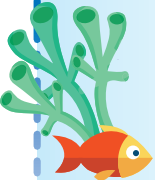
Vse zainteresirane kandidate prosimo da preučijo spletno stran www.proevent.si in pošljejo prijavo na delovno mesto in življenjepis na mail zaposlitev@proevent.si do 31. 5. 2019.

OTROŠKE ROJSTNODNEVNE ZABAVICE v Srečni hiši!

Skočite v podvodni svet, na Divji zahod, v svet vitezov in princes, postanite Srečne tačke pomagačke ali pa zašportajte na polno!

Dragi starši,

vaši najmlajši lahko praznujejo svoj rojstni dan v Srečni hiši, na prav poseben način. Lahko se podajo v podvodni svet, v katerem bodo srečali nadvse zanimiva morska bitja, lahko se prelevijo v junake Divjega zahoda, zaplešejo v svet princes in vitezov ali pa postanejo pravcate 'Srečne tačke pomagačke'. Za bolj živahne pa bo super izbira športna animacija!

PODVODNI SVET

Odšli bomo v podvodni svet med ribe, hobotnice in druga morska bitja. Šli bomo na ribolov, spotoma pa še rešili kakšno uganke.

DIVJI ZAHOD

Na Divjem zahodu bomo srečali kavboje in Indijance ter se jim pridružili na pravih konjskih dirkah. Tudi kakšno podkev bomo vrgli ter poiskali skriti zaklad.

SREČNO KRALJESTVO

Znašli se bomo v svetu princev, princes in vitezov. Zaplesali bomo ob ritmičnih grajskih glasbah in se naučili pravega grajskega plesa. Udeležili pa se bomo tudi pravih viteških iger!

SREČNE TAČKE POMAGAČKE

Podali se bomo na lov za tistimi, ki potrebujejo pomoč, in med igro ugotovili, kako lepo je pomagati. Ne bomo pozabili na živali in vsa zanimiva in smešna dejstva o njih. Prelevili se bomo v kučke in poskusili poiskati izgubljeni zaklad.

ŠPORTNA

Zdrav duh v zdravem telesu je zelo znan rek. Mi ga bomo upoštevali in spoznali tudi kakšno novo športno igro.

Cena najema Srečne hiše z izbrano tematsko animacijo je 50 EUR/h, rezervacije pa sprejemamo na 051 759 170 (Ana).

Vsak slavljenec/slavljenka bo Srečno hišo zapustila tudi z darilcem presenečenja.

Srečna hiša je projekt Zavoda Modri svet za mlade, katerega namen je z družabnimi dogodki in odgovornimi projekti ter dejavnostmi pokazati, kako lahko z lokalnim veseljem spodbudimo globalno srečo – predvsem med otroki. To počnemo tako, da domačim otrokom pripravljamo najboljše možne zabavice za rojstne dni, po drugi strani pa skrbimo tudi za otročke, ki jim je življenje manj naklonjeno. Zato redno zagotavljamo donacije varnim hišam SOS društva, mariborskemu materinskemu domu ter neposredno otrokom iz rejniških družin preko CSD Domžale in CSD Maribor, pomagamo pa tudi drugim pomoči potrebnim otrokom in mladostnikom, s katerimi se nam križajo poti.

Srečna hiša se nahaja nad kavarno Mia, v objektu Avto Kveder (poleg pošte), v Lukovici pri Domžalah, takoj ob izvozu z avtoceste. KONTAKT: 051 759 170 in 031 673 236 (Ana in Alenka)

Ko narava oživi

Le nekaj minut stran od Lukovice, proti Kamniško-Savinjskim Alpam, se na 85 hektarjih razprostira naš največji javni park, arboretum Volčji Potok. Vsako leto se v marcu tam razbohotijo narcise, v aprilu zacveti na tisoče tulipanov, vsemu temu pa sledijo kaktusi, orhideje, sleč, vrtnice, dalije in trave. Park je skozi vse leto odet v nešteto odtenkov barv največjega mojstra, matere Narave. Vsemu temu je dodan pridih pravljčnosti in domišljije.

FOTO Arboretum Volčji potok

Leta 1882 je posestvo Volčji Potok kupil ljubljanski veletrgovec Ferdinand Souvan. Ta je 1885 preuredil dvorec, nekatere pred dvorcem ležeče njive in travnike pa zasadil z drevjem in napravil park, ki ga je obdal z zidom. Po njem je posestvo podedoval sin Leon, ki je okoli graščine zasnoval kar dvanajst hektarov velik park z ribniki in nasa-di eksotičnih dreves. Graščina in park sta ostala v lasti družine Souvan vse do 2. svetovne vojne. Od leta 1999 dalje je kot kulturna in naravna dediščina nacionalnega pomena v upravljanju slovenske države. Danes je torej arboretum Volčji Potok, ki ga imenujemo tudi Souvanov park, načrtno urejen park in nasad lesnatih rastlin oz. dreves, grmovnic in trajnic ter samoniklih rastlin, ki služijo v raziskovalno-prosvetne namene. Od drugih arboretumov se razlikuje po tem, da so bili grmi in drevesa od začetka sajeni v parkovne prizore in ne zgolj v zbirko.

V letošnjem aprilu je v arboretumu Volčji Potok zacvetelo 350 sort tulipanov, posebnost je gozd tulipanov, kjer v senci stoletnih dreves pisani cvetovi vztrajajo najdlje. Narava je letos pohitela in tako smo videli cveteti magnolije, nekatere vrste vrtnic in slečev v vsej svoji barvni lepoti. Drevesa so se odela v nežno zeleno barvo, gredice so bile barvna paša za oči, na cvetkih veliko marljivih čebel in čmrcljev, drevesa so postala oder različnih pevskih zborov siničk, kosov, liščkov, plavčkov in celo gruljenje golobov je bila odlična spremljava. V takšnem ambientu domišljija dobi polet. Grmovnice in lesene hiške se spremenijo v domovanje pravljčnih junakov, kot so Rdeča kapica, Obuti maček, Zlatolaska, in ko se na otroškem igrišču igri otrok pridruži Ostržek in Bikec Ferdinand, ti postane jasno, da smo v svetu domišljije in čudes. Tu ni več skrbi za avtomobile, ni vsakdanjih skrbi, niti vreme ni več ovira, tu lahko tudi odrasli začutimo, kako se

v nas zbudi otrok, kako lepo se je spet gugati na veliki leseni gugalnici, kako prijetno je z vlakcem odpotovati v labirint ali na obisk k delfinom, orkam, kitu grbavcu, glavaču ali celo slišati in videti naše prvotne prebivalce, dinosavre. Raj za velike in male otroke. Misli odtavajo in čas dobi drugačno, nično razsežnost. Vonj po svežini, nežno dehtenje rož, drevje z vejami ves čas pozdravlja vsakega mimoidočega, za nami se razprostira krasna kulisa Alp in zelenih gričev, ptički rado vedno pridejo čisto blizu, kajti vedo, da sta igra in krasna narava združili vse ljudi različnih starosti, barv in prepričanj. V pravljicah lahko vsakdo izživi svojega otroka in tako dobi možnost, da spregovori edini univerzalni jezik tega planeta, ljubezen. In, ko tako sedi, pomirjen s seboj in vsemi okoli sebe, se zaveš, da mati Narava potrebuje skrb, nežnost in prav tako ljubezen. Vprašam se, kaj lahko vsak posameznik naredi, da zaščiti Naravo, da se ji na nek način zahvali za to, ker nam daje toliko ljubezni, drobnih pozornosti in nudi tako veliko radosti. Pokličem otroka, ki prav lepo povesta, da je potrebno biti v naravi spoštljiv do vsega živega, smeti odnesti domov in jih odložiti v za to namenjene smetnjake, ne trgati rož, ne kričati, ker tako motimo živali, ne zažigati plastike, gum, smeti, ne uporabljati pesticidov in drugih strupov. Kako otroci vse vedo in kako so veliko bolj tankočutni kot odrasli, ki smo na svoji poti neke otopeli, pozabili na najosnovnejša načela življenja. Zopet ugotovim, kako lepo si je vsaj kakšen dan vzeti prosto in oditi ven v naravo z našimi malimi buditelji, otroki. Pomislim na našo Lukovico in vse vasi, ki jih ni malo. Imamo lepe hiše, krasno okolico, veliko zelenja krasi naš okoliš, torej je za življenje prijazen delček lepe Slovenije. Poslušam ljudi, ki se veliko pogovarjajo o okolici hiš, rožah, sadnem drevju, grmovnicah, vse to je potrebno negovati tako z delom kot z ljubeznijo. Pokličem gospo Bojano Kaker, svetovalko za prodajo rastlin iz arboretuma Volčji Potok. Tudi ona se zaveda pomena negovanja vsega, kar imamo v okolici svojih domov, na čim bolj naraven način, v sobivanju z Naravo. Gospa Bojana pove:

»Grmovnice morajo biti že v začetni fazi posajene v primerno zemljo. Azeleje in rododendrone, skimija, kalmija, pieris moramo posaditi v kisló zemljo, ostale grmovnice v navadno, ki ne sme biti osiromašena. Zimzelene rastline imajo velike potrebe po železu, sicer postanejo listi bledikasti, porumenijo ter odpadejo. Rastline železo iz zemlje slabo črpajo, zato jim moramo, v kolikor želimo imeti rastline z intenzivno zeleno barvo, ki so tudi zdrave, železo dodati. Železo kot dodatek se le primeša v vodo in zalije po listih, v kolikor to ni možno, zalijemo tla, seveda zvečer, ko ni sonca

in ko so tla že prej primerno namočena. V času rasti in cvetenja vse grmovnice potrebujejo gnojenje. Gnojil je na tržišču dovolj, pomembno je le, da sledimo bio ali natur liniji.

Ljubitelji okrasnih rastlin, kot so rododendroni, azaleje, lovrikovci in trdoleska, pogosto jezijo objedeni listi njihovih rastlin. Povzročitelj tega je hrošček – brzdasti trsni rilčkar. Sami hroščki so podnevi skriti v zemlji, ponoči pa povzročajo škodo na listih. Bolj kot hroščki pa so škodljive njihove ličinke, ki živijo v zemlji in objedajo korenine teh rastlin. Če ob pojavu problema ne ukrepamo, lahko rastlina sčasoma propade. Ekološko vrtnarjenje ima na voljo nematode – to so mikroskopski talni organizmi, ki se lotijo samo ličink hroščka rilčkarja. Nematode preprosto zmešamo z vodo v zalivalki in zalijemo tla okoli rastline. Predhodno moramo odstraniti zastirko in zaliti s samo vodo, ker morajo biti tla stalno vlažna, zato zalivamo še kar nekaj dni po nanosu nematod. Na ta način zatiramo rilčkarja vsaj enkrat na leto, tri leta zapored, da dosežemo dobre rezultate. Velikokrat pa se na listih rododendrona pojavijo tudi okrogle, precej velike rjavo-sive pege. Gre za listno pegavost, ki jo je najbolje preventivno preprečiti z uporabo ekološkega sredstva na osnovi njivske preslice Bio Plantella Natur. Kdor ima na svojem vrtu še vedno kakšen pušpan, pozna težavo s pušpanovo večjo. Njene gosenice lahko čez noč uničijo manjšo rastlino. Najbolje pa je namesto pušpana posaditi drobnolistno bodiko – Ilex crenata 'Convexa'. Listi so podobni pušpanovim, dobro prenaša rez, ustreza ji sončna do polsenčna lega in normalna tla, skratka, zelo nezahtevna rastlina.«

BESEDILO IN FOTO: AVREA ŠUNTAR ERJAVŠEK

Te presnete vrečke!

Nekateri med vami se boste še spomnili časov, ko smo hodili po nakupih s cekarjem in pletenimi mrežami, v trgovini pa so nam dali hrano v papirnatih škarnicah ali zavili v papir (včasih kar časopisni). Nikoli se nam ni zdelo, da smo za kaj prikrajšani in da so cekri huda ovira za naše udobje. Dokler se ni rodila plastična vrečka! Lahka, praktična, zložljiva in predvsem ZASTONJ ter vedno in povsod na voljo. Velike in male, vseh barv in vzorcev so čisto potihoma zavzele svet. Danes so povsod – na rečnih bregovih in vejah dreves, v najglobljih oceanih, na vrhovih najvišjih gora. Številke o proizvodnji in porabi vrečk, o letih, ki so potrebna, da se razgradijo, so strašljive in se danes ne bomo ubadali z njimi.

Foto: Andrej Marenčič

Foto: Žiga Šmidovnik

Mnogim ljudem gremo okoljevarstveniki na živce, ker se zdi, da se ukvarjamo z marginalnimi temami, ki v časih, ko je drugih problemov dovolj, zanimajo le malokoga. Niti fotografije trpečih živali in mrtvih kitov ne povzročijo dosti več od trenutnega nelagodja. In tisti otoki v oceanih nagrmadene plastike so tako daleč od nas in mi nimamo pravzaprav nič z njimi. Morda je malo alarma povzročila novica, da plastični izdelki in z njimi tudi vrečke razpadejo na čisto majhne delce, ki se nahajajo v vodah, preko prehranske verige pa zaidejo tudi na naše krožnike in posledično v naše telo.

Korak do bolj čistega okolja

Slovenci se radi (upravičeno) pohvalimo, da skrbimo za okolje, da imamo urejene vrtove in pospravljeno dvorišče. Množično se udeležujemo čistilnih akcij ter pospravljamo in čistimo tudi za tistimi, ki jim za čisto okolje ni mar. Lepo in prav je, da odpadke odlagamo v za to namenjene zabojnike, jih ločujemo in tako damo možnost, da se uporabijo kot surovina za nove izdelke. Še veliko več pa lahko naredimo, če se odločimo, da bomo ustvarili manj odpadkov. Vse več posameznikov in skupin se je zavestno odločilo, da bodo živeli tako, da odpadkov sploh ne bodo ustvarjali. Nekateri so pri tem zelo uspešni, drugi malo manj. Vsi pa zatrjujejo, da to ni nemogoča naloga in da postane po prvih, malo negotovih korakih, prav zanimiv izziv. Vsi nismo tako zagnani in zagreti ter se nekaterim stvarjem nismo pripravljeno odreči. Lahko pa vsak naredi čisto majhen korak, ki od nas ne bo zahteval posebnega truda. Če samo zamenjamo izdelke, ki jih uporabljamo nekaj minut, potem pa zavržemo, s trajnostno alternativo, smo naredili veliko. Pa naj bo to preprosto plastična vrečka, kateri je tudi namenjen ta članek. Prvi korak v pravo smer je naredila že država z novo sprejeto zakonodajo, ki prepoveduje brezplačne plastične vrečke. Ta korak je res majhen, saj vrečke še vedno so, cena pa tako zanemarljivo majhna, da se bo le redkokdo odločil, da je ne vzame zaradi tistih nekaj centov. Odločitev za alternative mora v tem primeru res izhajati iz nas samih in naše odločitve, da nekaj spremenimo.

Kako začeti?

Začnemo s preprosto odločitvijo, da plastičnih vrečk ne bomo več uporabljali. Tudi tistih tankih na oddelku za sadje in zelenjavo ali na tržnicah, ki so še vedno na voljo zastonj in v neomejenih količinah. Te so v bistvu najbolj zoprne, saj se hitro trgajo in jih res ne moremo uporabljati večkrat in dlje časa.

Kaj potrebujemo?

Dobro opremljen kupec bo imel s sabo večjo nakupovalno torbo, kamor bo na koncu nakupa pospravil vse izdelke. To so lahko dobri stari cekri vseh oblik in iz različnih materialov, mreže, ki so raztegljive in lahko vanje pospravimo veliko več, kot se zdi na prvi pogled, in večje nakupovalne torbe z ročaji, ki so ponavadi platnene ali iz jute. Bolj praktični in tisti, ki jim taki poskusi zbuja kreativno žilico, pa lahko ustvarijo podobne torbe tudi iz materialov, ki se valjajo doma po predalih. Potrebujemo tudi vrečke iz lahkega, po možnosti prosojnega ali mrežasto tkanega blaga za

Foto: Maša Kores

nakupovanje sadja in zelenjave. Uporabljamo jih na enak način kot lahke plastične vrečke, le da jih doma očistimo in pospravimo v torbico, da jih imamo pri roki za naslednji nakup. Po izkušnjah sodeč potrebuje manjše gospodinjstvo približno 4 takšne vrečke.

Zanimivo: Ali veste, da povprečen Slovenec porabi letno približno 300 lahkih plastičnih vrečk? Potem pa kar hitro izračunajte, koliko odpadkov manj bi bilo samo v Sloveniji, če bi vsak od nas uporabljal pralne vrečke!

Razbijanje mitov: Vrečke iz bombaža so okoljsko bolj sporne kot plastične, saj za pridelavo bombaža porabimo veliko vode, pesticidov in belil. Poleg tega pa potrebujemo vodo in čistila, da jih po uporabi operemo. Vse to drži, a ne pozabimo, da plastično vrečko potrebujemo v povprečju 20 min in jo potem zavržemo. Tudi če je pravilno odložena in se jo reciklira za nove izdelke, so le-ti manj kakovostni in jim je potrebno dodajati nove surovine. Kakovostno bombažno vrečko lahko pri običajni rabi in pravilni negi uporabljamo skoraj vse življenje, peremo pa jo skupaj z drugimi oblačili in zaradi nje ne bomo porabili dodatne vode in čistil.

Namig: Večina sadja ima lupine, ki jih zavržemo – melone, lubenice, banane ... Zakaj bi jih tlačili v vrečke? Nalepko s težo in ceno nalepimo neposredno na sadež!

Kje pa dobim takšne vrečke?

Če ste spretni, imate material in čas, jih lahko relativno hitro in brez stroškov naredite sami. Stare zavese so odlični material, saj je lahek in prosojen. Za vse tiste, ki ne šivate ali pa preprosto nimate časa ali volje, so tovrstne vrečke na voljo v različnih trgovinah. Ena od njih je Zelenici (www.trg.ebm.si), spletna trgovina Ekologov brez meja, ki je nastala pred petimi leti predvsem iz razloga, da ljudem pokaže alternative, o katerih se takrat ni ne vedelo in ne govorilo.

Jure Osolin, aktualni državni prvak v muharjenju

Ribolov ima v naši občini že dolga leta pomembno vlogo. Pred nekaj meseci je Ribiško društvo Črni graben praznovalo 16. obletnico delovanja, še dlje pa je (med drugimi) v občini prisotna Ribiška družina Bistrica - Domžale, ki je pred nekaj leti praznovala 60. obletnico. Obstajajo različni načini ribolova, eden izmed njih pa je muharjenje na tekočih, občasno tudi stoječih vodah. Državno prvenstvo v muharjenju pod okriljem Ribiške zveze Slovenije poteka neprekinjeno že od leta 1999, lanska sezona je bila tako dvajseta po vrsti.

S Prevoj pri Šentvidu prihaja Jure Osolin, ki tekmuje od leta 2011, čeprav je ribič že od malih nog. Že v preteklih sezonah je dosegal odlične rezultate: leta 2013 je osvojil posamezno tretje mesto v državnem prvenstvu, dve leti kasneje je bil državni podprvak, leta 2017 je bil zopet tretji, a je v istem obdobju že osvojil pet zaporednih naslovov prvaka v ekipni konkurenci. Lansko leto je vendarle dodal piko na i tudi posamezno, saj je prvič osvojil naslov državnega prvaka v posamični konkurenci, nepremagljiv pa je bil

znova tudi ekipno. Istočasno je od leta 2014 član državne reprezentance in prav lani je bil vse do zadnjih minut v igri za medaljo na svetovnem prvenstvu, ko mu je nekaj rib odneslo stopničke, vseeno pa je na koncu z osvojenim 10. mestom v posamični konkurenci osvojil najboljšo uvrstitev v zgodovini Slovenije.

Nova sezona se je že začela, začele so se tudi priprave na letošnje prvenstvo, ki pa tokrat ne bo svetovnega formata, ampak evropskega. Z Juretom sem se pogovarjal pred prvo tekmo: »Naš šport, tako kot večina, zahteva veliko vlaganja in lastnih sredstev, saj rezultat ne pride sam od sebe. Na žalost tekmuje v panogi, ki je finančno slabo podprta, saj s strani zveze dobimo le delček kotizacije, vse ostalo je samoplačniško. Ker bo letošnje svetovno prvenstvo potekalo novembra v Avstraliji, je nemogoče, da bi tam nastopila tudi Slovenija, zato smo letos vse moči usmerili proti evropskemu prven-

stvu, ki bo julija v nam bližji Črni gori. Na zadnjih treh (svetovnih) prvenstvih, ki smo se jih udeležili, smo bili dvakrat blizu medalji – enkrat v posamični ter enkrat v ekipni konkurenci – in velika želja je, da se enkrat v prihodnjih letih domov vrnemo tudi z odličjem.«

Lanska sezona je bila tako več kot uspešna. Njegova ekipa (Jure sicer tekmuje za ekipo Bled) je na začetku leta še drugič v zadnjih treh letih osvojila Donavsko jadranski pokal, enkrat pa je bila druga. Gre za drugo najmočnejše tekmovalno v Evropi, ki se ga udeležujejo klubi iz držav s področja Balkana pa vse tja do Slovaške. Prav tako je Jure julija zmagal na tekmovalni za Pokal Bleda, ki ima veliko veljavo tudi na mednarodnem področju, saj gre za dvodnevno tekmovalno na Savi Bohinjki ter na Blejskem jezeru. Kot že omenjeno, se je lanske glavni dogodek odvijal septembra, ko je bilo svetovno prvenstvo v Italiji. S končnim rezultatom je Slovenija znova dokazala, da sodi med deset najboljših reprezentanc v tej disciplini in to kljub temu, da so pred njo samo precej večje in finančno močno stabilnejše države, ki v ribiška tekmovalna vlagajo ogromno denarja. Oprema se spreminja in nadgrajuje iz leta v leto, prav tako pa stane tudi vsak trening in brez treninga na vodah, kjer nato poteka prvenstvo, je nemogoče računati na dober rezultat. »Lansko leto sem bil pred prvenstvom že čez leto dvakrat v Italiji, da sem si ogledal njihove reke ter tako dobil neke informacije. Žal je letos Črna gora kljub bližini vseeno preveč oddaljena, da bi bilo to možno tudi tokrat, vseeno pa upam, da bomo v zadnjem tednu pred prvenstvom dobili vse odgovore za možnost dobrega rezultata. Ob tej priložnosti bi se rad še enkrat zahvalil tudi Občini Lukovica, ki me že zadnjih nekaj let podpira, in upam, da bo tako tudi v prihodnje,« je še dodal Jure. Vse dobro mu želim tudi jaz in naj poleg dobre priprave letos dobi tudi tisti delček športne sreče, brez katerega ne gre niti pri ribolovu in je za vrhunski rezultat nujno potreben.

DUŠAN OSOLIN

HK Prevoje v samem vrhu slovenskega in-line hokeja

Zadnji dnevi v aprilu so postregli s pravo športno poslastico v Rekreativnem centru Urbanija, kjer se končuje letošnja hokejska sezona. Članska ekipa prevojskih hokejistov je po desetih mesecih in 18 odigranih kolih zaključila svoje nastope v rednem delu 1. lige in-line hokeja na odličnem 2. mestu ter v izločilnih bojih na koncu zasedla 3. mesto. Selekcija veteranov je že marca zaključila svoje nastope na ledenih ploskvah v Domžalah in Kranju, med sezono pa so uspešno gostovali tudi na mednarodnih turnirjih po Balkanu. V polnem pogonu so še vedno mlajše selekcije, ki bodo junija odigrale zadnje tekme.

»Sezono zaključujemo zopet med najboljšimi v državi in utrjujemo svoje mesto v samem vrhu slovenskega in-line hokejskega zemljevida,« je na igralce in domače trenerje Zmaga Berleca, Matijo Galeta in Naceta Sovca ponosen predsednik Hokejskega kluba Prevoje **Dario Vesel**. V klubu trenirajo različne generacije in selekcije, in sicer U7, U9, U11, U13, U17, članska ekipa ter veterani, skupaj 166 članov.

Nabito polna dvorana in fantastično vzdušje

V dolini Črnega grabna in prvi ligi je v tej sezoni poleg članske ekipe HK Prevoje, ki jo vodi trener **Zmago Berlec**, zaigrala tudi ekipa RCU Jesenice pod vodstvom **Nejca Berliska**. Prav polfinalni obračun pa je v nabito polni dvorani potekal med domačima ekipama. »Obe ekipi smo si želeli videti v finalu, vendar smo se žal ponovno srečali v polfinalu. V finale so napredovali izkušenejši igralci in tako sta se pomerili ekipi RCU Jesenice in Dinamiti iz Horjula, mi pa smo odigrali z Masters team Slovenija, ki jo sestavljajo nekdanji igralci hokeja na ledu, tekmo za 3. mesto,« pojasnjuje sogovornik.

Pol stoletja v znamenju odlične zabave

Šest mesecev prej so hokejisti na isti lokaciji v veselem decembru obeležili svoj okrogli jubilej in poleg uradne prireditve ob 50-letnici v Šentvidu svoje prizorišče prepustili igranju Modrijanom. »Zahvaljujemo se

vsem obiskovalcem, ki so polepšali našo okroglo obletnico. Na dogodek, ki ga je obiskalo približno 2 tisoč ljudi, smo se pripravljali tri mesece. Z obiskom smo bili nadvse zadovoljni, obenem pa nas je glasba poleg športa še bolj povezala, saj organizacija ni bila majhen zalogaj,« se spominja Vesel. Njegova predhodnika sta bila **Boštjan Tekavc** in **Vincenc Dragar**. Slednji je poleg **Bernarda Urbanije** zaslužen, da je klub leta 1995 ponovno oživel v polni meri in posledično zaradi tega dosegal odlične rezultate. Samo v zadnjih šestih letih je bila članska ekipa šestkrat uvrščena na tretje mesto v 1. ligi in enkrat slavila naslov prvakov v 2. ligi. »Vinko se letos poslavja iz vodilnih funkcij v klubu. Za doprinos h klubu smo mu nadvse hvaležni in ob tej priložnosti se mu tudi javno zahvaljujemo. Sam ostajam na mestu predsednika, dokler se ne pojavi nekdo z boljšo vizijo in popolno predanostjo klubu. Kvota igralcev se povečuje, rezultati so in mi si želimo peljati prevojsko hokejsko zgodbo naprej!«

Vrhunski rezultati tudi pri mlajših selekcijah

In-line hokej je stroškovno in časovno dostopen tako starejšim kot številnim nadobudnim igralcem, ki trenirajo 2- do 3-krat tedensko in se ob vikendih udeležujejo tekem. Z namenom, da bi se še bolj povezali in se trenerji resnično posvetili najmlajšim, so se v klubu odločili, da bodo junija prvič organizirali hokejski vikend kamp za mlajše selekcije. Rezultatsko so mladinci tudi letos v vrhu Balkanske lige, ki jo igrajo na Hrvaškem in zasedajo dva kroga pred koncem v selekcijah do 11 in 13 let odlično 2. mesto. V Sloveniji se bo tekmovalna sezona končala zadnji vikend v maju, s sklepnim delom državnega prvenstva v dvorani RCU. »Naša vrata so odprta za vse nove mlade hokejiste od 6 do 13 let. Vpis v poletno hokejsko šolo in vse informacije pa so dostopne preko strani HK Prevoje na družbenem omrežju Facebook, ki je eden izmed naših glavnih komunikacijskih kanalov,« dodaja Vesel, ki z navdušenjem zre v prihodnost prevojskega hokeja.

BESIEDLO IN FOTO: LEA SMRKOLJ

Na podlagi 24. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 - ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18) in 5. člena Pravilnika o sofinanciranju dejavnosti društev na področju kmetijstva iz proračuna Občine Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 6/08, 8/08 – popravek, 4/15), Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS

o sofinanciranju dejavnosti društev na področju kmetijstva iz proračuna Občine Lukovica za leto 2019

I. IME OZIROMA NAZIV IN SEDEŽ NAROČNIKA

OBČINA LUKOVICA, Stari trg 1, 1225 Lukovica

II. PREDMET JAVNEGA RAZPISA

Predmet javnega razpisa je sofinanciranje programov strokovnega dela društev na področju kmetijstva, in sicer: letni programi in projekti ter redna dejavnost društev.

Občina Lukovica bo sredstva sofinanciranja namenila za programe oziroma aktivnosti društev, ki se bodo odvijale v letu 2019 izkazana v finančnem načrtu društva za tekoče leto.

III. UPRAVIČENCI PO TEM RAZPISU

Na razpis se lahko prijavijo društva na območju Občine Lukovica, katerih osnovna dejavnost je kmetijska in izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so registrirana v skladu z Zakonom o društvih za izvajanje dejavnosti s področja kmetijstva in gozdarstva,
- da predložijo potrdilo o registraciji,
- da imajo sedež na območju občine,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot to določa Zakon o društvih,
- da so do 31. marca 2019 Občinski upravi dostavili poročilo o realizaciji aktivnosti preteklega leta v primeru odobritve sredstev za delovanje v preteklem letu,
- da imajo poravnane vse davke in druge obvezne zakonske ter poslovne obveznosti,
- da dejavnost opravljajo na neprofitni podlagi.

IV. VIŠINA RAZPOLOŽLJIVIH SREDSTEV

Višina sredstev namenjenih za sofinanciranje dejavnosti društev s področja kmetijstva iz proračuna Občine Lukovica znaša za leto 2019 11.000,00 EUR. Sredstva se dodelijo na osnovi meril, ki so predmet razpisa, natančneje pa se opredelijo v razpisni dokumentaciji.

Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Lukovica na področju 11 Kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo, glavni program 1102 Program reforme kmetijstva in živilstva, podprogram 11029002 Razvoj in prilagajanje podeželskih območij, proračunska postavka 042111 Sofinanciranje društev s področja kmetijstva - razpis, KTO 412000 – tekoči transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam.

V kolikor se v proračunu Občine Lukovica za leto 2019 spremeni višina sredstev od navedene, se upravičencem skladno s tem tudi spremeni višina odobrenih sredstev.

V. KRITERIJI ZA DODELJEVANJE V RAZPISU ZAGOTOVLJENIH SREDSTEV

V postopku predloga dodelitve sredstev se upošteva naslednje kriterije društev:

- poročilo o delu preteklega leta in vrednost izvedenih aktivnosti z dokazili (računi oz. dokazila, iz katerih je razvidna vrednost izvedenih aktivnosti),
- finančno ovrednoten program dela za tekoče leto,
- strokovno izobraževanje na področju dejavnosti društva (seminarji, tečaji, ekskurzije),
- promocijska dejavnost,
- celotno število članov društva ter število članov iz občine Lukovica, pri čemer se članstvo dokazuje s plačano članarino,
- organiziranje in sodelovanje na občinskih, regijskih in državnih prireditvah ali tekmovanjih.

VI. MERILA ZA DODELJEVANJE V RAZPISU ZAGOTOVLJENIH SREDSTEV

Društvom se izvedene aktivnosti, opredeljene v točki V. tega razpisa, točkujejo v skladu z merili, ki so sestavni in obvezni del razpisne dokumentacije. Merila so določena v točkah, katerih vrednost se vsako leto izračuna na podlagi proračunskih sredstev, ki so določena za namen sofinanciranja društev, in skupnega števila točk ovrednotenih programov.

Občina Lukovica društvom poleg razpisanih sredstev javnega razpisa zagotavlja sredstva tudi za uporabo prostorov, katerih lastnica ali upravljalcev je Občina Lukovica (Kulturni dom Janka Kersnika in Kulturni dom Antona Martina Slomška). Materialni stroški dvoran so: stroški dvorane po zaključnem računu, stroški administrativnega osebja, stroški hišnika, stroški službenega vozila hišnika ter upoštevana 10 % amortizacija dvorane. Urna postavka materialnega stroška dvorane se izračuna tako, da se upoštevajo materialni stroški posamezne dvorane v preteklem letu in zasedenost te dvorane v preteklem letu.

Materialni stroški dvorane se štejejo kot priznani stroški javnega razpisa, in sicer se vlagatelju prizna ta strošek glede na načrtovani čas koriščenja dvorane, ki ga vlagatelj opredeli z oddajo vloge na javni razpis v razpisni dokumentaciji.

VII. VSEBINA VLOGE

Vloga je sestavljena iz pisne vloge in dokumentacije k vlogi in mora biti obvezno oddana na obrazcih, ki so sestavni del razpisne dokumentacije in v skladu z navodili iz razpisne dokumentacije.

VIII. OBRAVNAVA VLOGE

1. Vloge bo obravnavala tričlanska komisija občinske uprave, v sestavi: direktor občinske uprave, višji svetovalec za pravne zadeve in višji svetovalec zadolžen za področje razpisa (v nadaljevanju: komisija), ki bo pripravila tudi predloge dodelitve sredstev.
2. Vse prispele vloge bodo ocenjene na osnovi pravočasno oddane in popolne vloge ter meril, ki so sestavni del razpisa.
3. Nepravočasne vloge in vloge, ki ne bodo opremljene skladno z zahtevami razpisne dokumentacije, se zavržejo in vrnejo pošiljateljem (naslovníkom). Neutemeljene vloge, ki ne bodo izpolnjevale razpisnih pogojev in kriterijev upravičenosti do dodelitve sredstev, se zavrne s pisnim sklepom.
4. Višina sredstev bo dodeljena skladno z določili upravnega postopka.
5. Sredstva bodo upravičenci koristili v skladu s sklenjenimi pogodbami.
6. Predlagatelj nepopolne vloge občinska uprava pisno pozove, da jo dopolni. Rok dopolnitve je pet delovnih dni od dneva prejema poziva. Nepopolne vloge, ki jih predlagatelj v navedenem roku ne dopolni, se zavržejo.
7. Pogodbe z upravičenci bodo podpisane po sprejemu proračuna Občine Lukovica za leto 2019.

IX. ROK ZA VLOŽITEV VLOGE

Pisni zahtevki morajo biti poslani v zaprtih ovojnicah, opremljenimi z naslovom pošiljatelja in označeni z oznako: »NE ODPIRAJ! JAVNI RAZPIS – PROGRAMI KMETIJSTVA 2019, na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, najkasneje do petka, 14. 6. 2019, do 12. ure. Upoštevane bodo prijave, ki bodo na navedeni datum prejete do najkasneje 11. ure. Prijave se lahko dostavijo osebno v tajništvo občine ali posredujejo s priporočeno pošto. Razpisna dokumentacija bo z dnem objave razpisa na voljo na spletni strani občine: www.lukovica.si.

Odpiranje prispelih vlog bo: 17. 6. 2019, ob 9. uri, v prostorih Občine Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica.

Odpiranje vlog ni javno.

X. ROK ZA OBVEŠČANJE O IZIDU RAZPISA

Vlagatelji bodo o odločitvi pisno obveščeni s sklepom občinske uprave v roku 8 dni po dokončni odločitvi dodelitve sredstev.

Zoper odločitev je možna pritožba v roku 15 dni, od dneva vročitve sklepa upravičencu, skladno z določili Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13). Z upravičenci, katerim bo sofinanciranje na tem javnem razpisu odobreno, bo sklenjena pogodba, v kateri bodo urejene medsebojne pravice in obveznosti med Občino Lukovico in upravičencem ter podrobnejši pogoji koriščenja odobrenih sredstev. Upravičencem se sredstva iz proračuna Občine Lukovica izplačajo na transakcijski račun na podlagi zahtevkov za izplačilo sredstev.

Dodeljena sredstva bodo izplačana v letu 2019.

XI. INFORMACIJE

Vse informacije glede razpisa lahko dobite na naslovu: Občina Lukovica, Stari trg 1, I. nadstropje, 1225 Lukovica, v času uradnih ur. Kontaktna oseba: Katka Bohinc, telefon: 01/72 96 318. Elektronski naslov za posredovanje vprašanj v zvezi z razpisom: katka.bohinc@lukovica.si.

Številka: 330-0019/2019-2
Datum: 16.5.2019

mag. Olga VRANKAR, l.r.
županja

**DOMAČIM
IN TUJIM
INVESTITORJEM**
Nudimo celovito
podporo in
svetovanje.

- Računovodske storitve;
- Davčno svetovanje;
- Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- Urejanju davčnega rezidentstva;
- Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotenih delavcev;

→ VEM TOČKA

✉ racunovodstvo@proevent.si

☎ 01/ 300 32 10

 PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

Na podlagi 13. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 29/17 in 21/18 - ZNOrg), Pravilnika za vrednotenje programov športa v Občini Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 8/03 in 4/12) in Letnega programa športa Občine Lukovica za leto 2019 (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 4/19) Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS za sofinanciranje programov športa in rekreacije za leto 2019

I. Predmet javnega razpisa je sofinanciranje programov športa in rekreacije z naslednjimi vsebinami:

Programi športnih društev na podlagi sprejetega Letnega programa športa:

- Interesna športna vzgoja predšolskih otrok
- Interesna športna vzgoja osnovnošolskih otrok
- Interesna športna vzgoja mladine
- Usmerjeni v kakovostni šport - šoloobvezni otroci
- Usmerjeni v kakovostni šport - mladina
- Športna rekreacija - odrasli
- Kakovostni šport - odrasli
- Vrhunski šport - svetovni razred
- Izobraževanje - usposabljanje za strokovni kader (inštruktor, vaditelj, trener)
- Razvojno strokovne naloge v društvu (materialni stroški, prireditve)

II. Na razpisu lahko sodelujejo naslednji izvajalci športnih programov:

- športna društva in druga društva, ki imajo v svojih aktih opredeljeno športno dejavnost,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo društva za posamezna področja oziroma športne panoge,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa,
- ustanove, ki so ustanovljene za opravljanje dejavnosti v športu in so splošno koristne in neprofitne.

III. Izvajalci športnih programov morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so registrirani v skladu z zakonom o društvih, s sedežem v občini in v njej pretežno izvajajo svojo dejavnost, oziroma organizacije, ki imajo v svoji dejavnosti registrirano športno dejavnost,
- da imajo zagotovljene materialne, kadrovske, organizacijske in prostorske pogoje za uresničitev načrtovanih športnih aktivnosti,

- da imajo za določene športne programe zagotovljeno redno vadbo, najmanj 35 tednov v letu,
- da so registrirani in delujejo najmanj 1 leto,
- da imajo urejeno evidenco o registriranih tekmovalcih, članstvu in plačani članarini.

Če vrhunski športnik, ki ima stalno prebivališče v Občini Lukovica, nima pri športnih društvih s sedežem v Občini Lukovica, objektivnih možnosti za izvajanje dejavnosti, se lahko sofinancira tudi društvo s sedežem izven Občine Lukovica, pri katerem trenira posamezni vrhunski športnik.

IV. Obseg razpoložljivih sredstev: na razpolago je do 40.000 EUR.

V. Razpisno dokumentacijo s priloženimi obrazci lahko prevzamete na Občini Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, pri svetovalki županje za družbene in društvene dejavnosti ge. Mojci Cerar v času uradnih ur, in sicer od 16. 5. 2019 do roka za oddajo prijav. Razpisna dokumentacija bo na voljo tudi na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si

VI. Rok za prijavo na javni razpis je najkasneje do 14. 6. 2019 do 12.00 ure. Za pravočasne se bodo šteli vse vloge, ki bodo do roka prispele v vložnišče Občine Lukovica.

VII. V roku prispele popolne in pravilno izpolnjene prijave bodo vrednotene na podlagi Pravilnika za vrednotenje programov športa v Občini Lukovica (Ur. Vestnik Občine Lukovica, št. 8/03 in 4/12). Pogoji, merila in normativi za izvajanje letnega programa športa v Občini Lukovica so sestavni del razpisne dokumentacije.

VIII. Občinska uprava s sklepom najkasneje v roku 60 dni po objavi javnega razpisa odloči o višini dodeljenih sredstev za sofinanciranje programov.

IX. Prijave z izpolnjenimi obrazci pošljite na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, v zaprti kuverti s pripisom »javni razpis - SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA IN REKREACIJE ZA LETO 2019 - ne odpiraj«.

X. Podrobnejše informacije lahko dobite pri svetovalki županje za družbene in društvene dejavnosti, Mojci Cerar (tel. 72 96 310).

Številka:410-0007-2/2019

Datum: 16. 5. 2019

mag. Olga Vrankar, l. r.
ŽUPANJA

ZAUPANJE.

8.

Slovenija je enakopravna članica EU.

Pri sprejemanju evropskega proračuna bomo glasno zahtevali svoj delež. Ker nismo majhni in ker nikogar ne prosimo za miloščino. Slovenija je enakopravna članica EU. Letni proračun EU (za letos) znaša dobrih 148 milijard evrov. To je samo po sebi velika številka, vendar predstavlja le okoli en odstotek celotnega obsega gospodarstva držav članic. Slovenija je neto prejemnica sredstev in prizadevala si bo, da neto prejemnica tudi ostane. Prioritetna področja delovanja v Evropski uniji za Slovenijo so prav kohezijska politika in razvoj podeželja, razvoj infrastrukture ter krepitev inovativnosti gospodarstva. Na področju kohezijske politike je za Slovenijo še posebej pomembno, da ne bo prihajalo do nenadnih in obsežnih padcev kohezijskih

sredstev med posameznimi obdobji; tako na ravni držav kot regij. Na področju skupne kmetijske politike se bomo v LMŠ zavzemali za ohranitev sredstev na nominalni ravni, kar je še posebej pomembno z vidika sredstev za razvoj podeželja. Pri oblikovanju proračunskih prioritet bomo tesno sodelovali s slovenskim parlamentom in vlado. Črpanje evropskih sredstev mora biti uporabnikom prijaznejše, enostavnejše in učinkovitejše, a hkrati transparentno, zato podpiramo razumno zmanjšanje birokracije in poenostavljen sistem poročanja, predvsem za manjše projekte.

lmš
Lista Marjana Šarca

Ne mine dan, da mi kdo od občanov ne potoži glede kake nejasne ali drugače zapletene situacije, katera se jim zlepa ne odvija, kakor bi se morala – v povezavi z Občino Lukovica seveda. Vsa vaša vprašanja, pobude bom še naprej vlagala na Sejah sveta. Odgovore si lahko preberete na spletni strani Občine, med zapisniki ali se obrnete name. Izvoljeni svetniki smo tukaj za vse NAS. Tako kakor bodo tudi naši poslanci v Evropskem parlamentu, katere bomo volili 26. maja 2019. Lista kandidatov za Evropski parlament smo ustvarili skupaj s pomladno stranko SLS. Nosilec liste je dvakratni poslanec v Evropskem

parlamentu dr. Milan Zver. Kandidati na listi so tudi Romana Tomc, Patricija Šulin, Franc Bogovič, Franc Kangler, Alenka Forte, Davorin Kopše in Alja Domjan.

SDS

MARJETKA VRBNJAK,
PREDSEDNICA IN SVETNICA OO SDS LUKOVICA

MEDGENERACIJSKO DRUŠTVO JESENSKI CVET

VABI NOVE ČLANE IN PROSTOVOLJCE VODITELJE SKUPIN,
da se nam pridružijo v prijateljskih skupinah,
kjer za starejše ljudi ustvarjamo varno okolje v bližini njihovega
doma z namenom medsebojne podpore, razumevanja, ohranjanja
dobrega počutja in izmenjave koristnih informacij ter izkušenj.

V okviru društva MDJC deluje 25 skupin v 6 občinah:
Domžale, Kamnik, Trzin, Mengeš, Moravče, Lukovica.

Kontakt: Organizatorica lokalne mreže,

Maksimiljana Mali
041/339-314
drustvo@jesenskicvet.si

Medgeneracijsko društvo
JESENSKI CVET

MePZ Šentviški zvon
vabi na

ZVONARIADO

**Vseslovensko
srečanje pevskih zborov**

Triglavski zvonovi,
Savinjski zvon, Mengeški zvon,
Zvon iz Šmartnega pri Litiji in Zvon iz Mute

18. maj 2019, ob 19.30
Lukovica, Kulturni dom Janka Kersnika

**Lepo je
biti motor
dobre ekipe.**

Že šesto leto zapored z donacijo
podpiramo motoriste reševalce.

Zavarovanje
motornih
koles

Domen
Domen Vadopivec
Reševalec motorist,
Reševalna postaja UKC Ljubljana

Vse bo v redu.

triglav

www.triglav.si

TRADICIONALNI
ZELIŠČARSKI FESTIVAL
V SRCU SLOVENIJE

dišeka
**DOŽIVETJA
ZA ZDRAVA
SPOZNANJA**

**2. ZELIŠČARSKI FESTIVAL GEOŠS – SLIVNA,
VAČE, SOBOTA, 8. JUNIJ 2019**
S PEVKO DITKO IN Z VRHUNSKIMI POZNAVALCI ZELIŠČ

Dacia Duster

že za **13.440 €**

5 LET
JAMSTVA*

2 LETI
BREZPLAČNEGA
OSNOVNEGA
KASKO ZAVAROVANJA*

3 LETA
VZDRŽEVANJA*

www.dacia.si

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

*Ob nakupu vozila preko Dacia financiranja prejmete podaljšano jamstvo za 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvi 2 leti ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej.

Poraba pri mešanem ciklu: 5,221–8,507 l/100 km. Emisija CO₂: 137–192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NOx: 0,0161–0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–0,27. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
Ime s tradicijo!

20
let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rablje na vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgalj.si

modre novice

4. POHOD OB REKI, KI POVEZUJE

KAMNIK

Glavni trg

SOBOTA, 8. JUNIJ

www.pohodobreki.si

DOMŽALE

Park Martina Krpana

www.lekarnaljubljana.si

Veljavnost od 25. 4. do 10. 6. 2019.

ZDRAVO

10 let
Kartice
zvestobe

izbrano iz kataloga ugodnosti

KOENCIM Q10 30 MG Z ANTIOKSIDANTI 30 kapsul

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 9,99€

cena s Kartico zvestobe

7,99 € + 2 POPUST: 20%

LA ROCHE-POSAY LIPIKAR LAIT 200 ml

redna cena: 12,05€

cena s Kartico zvestobe

9,28 € + 2 POPUST: 23%

STOP PRŠILO PROTI KOMARJEM IN KLOPOM 100 ml

Biocide uporabljajte varno. Pred uporabo vedno preberite etiketo in podatke o izdelku.

redna cena: 8,56€

cena s Kartico zvestobe

6,85 € + 2 POPUST: 20%

PAPERMINTS COOL CAPS 18 pastil

redna cena: 1,89€

cena s Kartico zvestobe

1,51 € + 1 POPUST: 20%

PROCULIN TEARS ADVANCE 10 ml

Medicinski pripomoček.

redna cena: 8,90€

cena s Kartico zvestobe

7,12 € + 1 POPUST: 20%

B-KOMPLEKS 60 žvečljivih tablet

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 7,19€

cena s Kartico zvestobe

5,75 € + 2 POPUST: 20%

BREZPLAČNO PREDAVANJE ZA IMETNIKE KARTICE ZVESTOBE LEKARNE LJUBLJANA

Kako si pomagati pri bolečih in utrujenih nogah. V torek, 21. 5. 2019, ob 18.00, Viteška dvorana, Križanke.

Udeležbo na predavanju potrdite s klicem na brezplačno telefonsko številko 080 71 17 ali prek e-pošte: kartica.zvestobe@lekarna-lj.si.Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, v specializirani prodajalni LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 25. 4. do 10. 6. 2019 oz. do prodaje zaloga.70
LET
ZDRAVJA

LEKARNA LJUBLJANA

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila

Izkoristite brezplačne izmere!

Ob 10. obletnici podjetja Vam
podarimo dodatni **10 % popust**
na okna, vrata in storitev.

Akcija velja od 1. 3. do 31. 5. 2019.

MODRA ŠTEVILKA
• 080 87 74VELIKA PONUDBA
PVC, PVC/ALU,
ALU OKEN, VRAT
TER SENČILSveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si www.hausmart.si

Renault SELECTION

Rabljena vozila, nove zgodbe.

RENAULT
Passion for life

Naša obljuba kupcu:

Jamstvo do 24 mesecev*

Paket vzdrževanja*

Paket financiranja**

Brezplačno obvezno zavarovanje za 1. leto***

*Vsa vozila v programu Renault Selection imajo vključeno podaljšano jamstvo od 12 do 24 mesecev in neomejeno število kilometrov. ** Vsa vozila kupljena preko Renault Financiranja vključujejo 1x redni servis in brezplačno članstvo v programu Renault Pomoč na cesti. Ponudba velja za vse znamke vozil v skladu s splošnimi pogoji Renault Selection. ***Ob nakupu avtomobila prek Renault Financiranja prejmete brezplačno zavarovanje za 1. leto. Akcija velja do vključno 30. 4. 2019. Več na www.renault.si/renew-selection.

Poraba pri mešanem ciklu 5,3–6,6 l/100 km. Emisije CO₂ 138–151 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6c in EURO 6Dt. Emisija NOx: 0,0185–0,0299 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00002–0,00026 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,1–5,3. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Renault priporoča

renault.si

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.

Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,

servis: 01/ 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com

ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

*Ne mine ura, dan ne noč,
med nami vedno si navzoč,
v naših srcih ti živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer tihi dom le rože zdaj krasijo
in drobne lučke ti v spomin gorijo.*

V SPOMIN

Petnajstega februarja je minilo enaindvajset let, odkar nas je za vedno zapustil dragi mož, ata, stari ata, brat in stric

IVAN SMRKOLJ

Ajdnarjev ata s Krajnega Brda
Vsem, ki se ga spominjate, iskrena hvala.

Vsi njegovi

V prejšnji številki smo pomotoma zapisali, da je 15. februarja minilo dvajset let od smrti gospoda Ivana Smrkolja, za kar se vsem prizadetim iskreno opravičujemo.

UREDNIŠTVO

*Hvala ti mami za rojstvo, življenje.
Hvala za čast, za ljubezen, skrb.
Hvala za bisere, stkane v trpljenje.
Mama, naj večno ti lučka gori!*

ZAHVALA

V 79. letu starosti je svojo življenjsko pot sklenila naša draga mami, babi, prababi, sestra, tašča in teta

AMALIJA JERMAN

rojena UDOVČ

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Posebna zahvala je namenjena dr. Poloni Burja iz ZD Domžale, osebo Onkološkega inštituta v Ljubljani, posebej dr. Simoni Borštnar. Iskrena hvala Boži Požar ter Francu Novaku za poslovilne besede ter župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvala tudi Pogrebni službi Verbančič, pevcem, trobentaču ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Več kot fer. HOFER.

**„Za vsakogar nekaj
po nizki HOFER CENI.
Le kdo tega ne bi imel rad?“**

Široka redna ponudba izdelkov za vsak dan in vsak žep.

V TRGOVINAH HOFER SMO ZA VAS OBLIKOVALI SKRBNOSTNO IZBRANO REDNO PONUDBO Z VEČ KOT 3000 VRSTAMI IZDELKOV. IZBIRAMO JIH PREMIŠLJENO, SAJ ŽELIMO, DA Z ENIM SAMIM NAKUPOM DOBITE VSE, KAR POTREBUJETE – IN TO VSAK DAN. ŽE TAKO ŠIROKO REDNO PONUDBO SPROTI PRILAGAJAMO VAŠIM ŽELJAM IN JO NEPRESTANO ŠIRIMO. DOPOLNUJEMO JO S SEZONSKIMI IZDELKI, VSE ŠIRŠI PA JE TUDI IZBOR EKOLOŠKIH, VEGETARIJANSKIH IN VEGANSKIH IZDELKOV, IZDELKOV BREZ LAKTOZE TER TISTIH ZA IZBRANE OKUSE, KI JIH NAJDETE V LINIJI GOURMET.

Več kot 80 % redne ponudbe predstavljajo naše lastne blagovne znamke. Tako vam lahko zagotavljamo izdelke visoke kakovosti po najnižji ceni, saj smo neposredno vpleteni v vsak proizvodni proces – od izbora primernih dobaviteljev ter sestavin in oblikovanja receptur do nadzora kakovosti. Ustvarjene prihranke na osnovi našega viskooptimiziranega poslovnega modela v obliki nizke **HOFER CENE** nato vedno prenesemo na svoje kupce. **KER VERJAMEMO, DA JE TO EDINO FER.**

